XXX. ÉVFOLYAM 3. SZÁM — Ára: 1,80 Ft — 1974. JANUÁR 17.

Ludas Matyi

— Csak azt mondja meg, doktor úr, hogy melyiket?

KEDVES LUDAS!

KÉT TELEFON

1

— Krausz György honvéd vagyok. Lenne egy kis panaszom.

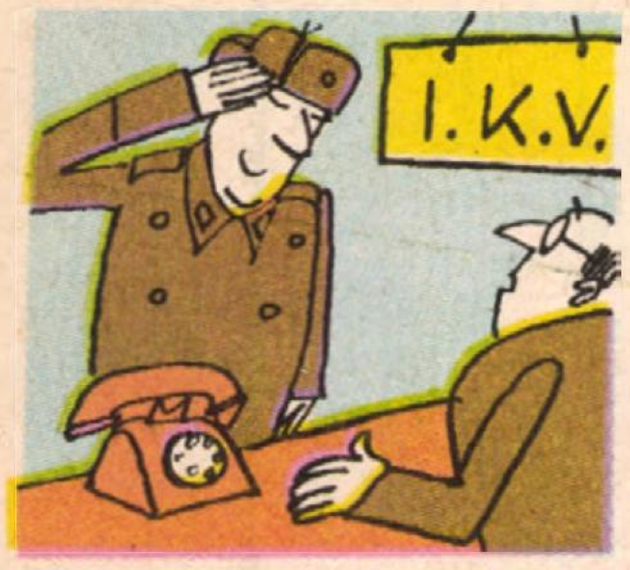
— Nehéz a szolgálat? Kevés a kimenő? Komisz az őrmester?

— Nem, kérem, a házkezelőségre van panaszom.

— Beázik a laktanya?

— Az a baj, tetszik tudni, hogy van nekem egy főbérletem a XII. kerületben, a Hajnóczy utcában...

— Az nem olyan nagy baj.

— Igen, de egyedül élek benne...

— Azt is el lehet viselni.

— Igen, igen, de ki fizesse most a lakbért helyettem? Én ugyanis bejelentettem, hogy behívtak tényleges katonai szolgálatra, az IKV-nál tudomásul vették és katonaszerencsét kívántak. Aztán most mégis küldtek egy felszólítást, hogy fizessem meg rendszeresen havonta a lakbért továbbra is.

— Mennyi a havi lakbére?

— Pontosan a duplája annak, amit itt havonta illetménypénzként, magyarul: zsoldként kapok. Honnan teremtsem elő a pénzt lakbérre?

— Nem lehet valami kis pótszolgálatot vállalni? Vagy másodállásban egy másik alakulatnál is katonáskodni, hogy összejöjjön az a pénz?

— Tréfálni tetszik.

— Én igen. De úgy látom az I—XII. kerületi Ingatlankezelő Vállalat is a humoránál van. Jó kis vicc ez a felszólítás...

— Isten tudja... Én nem nevettem magamat halálra. Bevallom, idegesít. A humornak ezt a fajtáját valahogy nem kedvelem. Megérti, ugye?

— Megértem.

2

— Akkor tehát tizenhetedikén találkozunk!

— Tizenhetedikén. Pénteken.

— Vigyázz, tizenhetedikén csütörtök lesz!

— Az nem lehet, kérlek, itt van előttem a naptár, onnan nézem. Péntek lesz.

— Nézd meg csak jobban!

— Igazad van! Már megint ez az átkozott naptár! Az idén már nem tudom hányadszor csap be!

— Miféle naptárad van?

— Közönséges asztali naptár, tömegcikk, ilyenekkel van tele valamennyi iroda, 24/T/A mintájú. Valaki most kitalálta, hogy előbbre írja a nap nevét és mögéje a számot, köztük pedig jókora hézag marad. Így az előző nap száma és a következő nap neve szorosan egymás mellé került, s ha valaki csak úgy felületesen pillant oda, könnyen tévedhet. Emiatt örökösen késésben vagyok egy nappal... Ha már éppen szóba jött ez a naptár, írd meg néhány sorban a Gondolat Kiadónak, hogy nem volt ez egy okos gondolat tőlük!

(r)

EXTRA

December elején visszavittem az Extra Áruházba a náluk vásárolt nyírott báránybőrbundát, mert a háta középen kitörött. Azt ígérték, 10—12 napon belül elintézik a reklamációmat. Azóta már 30 nap is eltelt, mégsem rendezték az ügyemet. Talán júniusig rendeződik majd a reklamációm, s akkor járhatok majd megint a bundámban?!

Kolláth Jánosné
Bp. XXI., Mikes Kelemen utca 18—20.

MÁR MEGINT A T-DUGÓ...

Már megint? Még mindig!

Azt hiszem, húsz éve lehet, amikor először olvastam arról a Ludas Matyiban, hogy nem lehet T-dugót kapni. Azóta sok-sok komplikált termelési feladatot nagyszerűen megoldottunk. Istenkém, a T-dugó gyártás megoldására még nem futotta az erőnkből.

Tizenkét (azaz pontosan egy tucat) Keravill-boltot száguldoztam végig Budapest különböző pontjain, sehol sem kaptam T-dugót.

Csak egy icipici biztatást kérnék: tessék mondani, az elkövetkező húsz év elég lesz arra, hogy ezt a nagy horderejű gondunkat is megoldjuk?

Dancsházy Sándor
Bp. XVIII., Építő u. 26.

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet időnként kamillát kapni a gyógyszertárakban?

...hol kaphatok Pajtás kerékpáromhoz hátsó sárhányót? Városunkban, Balassagyarmaton hiába keresem, nem kapok, hol keressem hát? (Kérdi: Palánki Sándor, Balassagyarmat, Mártírok útja 45.)

...miért tart szombatonként zárva a váci 3-as számú (deákvári) postahivatal?

...hol lehet vajon kapni kettes mosogatóhoz peremgumit; EBL 21-es csövet rádióhoz; valamint fürdőszobai „Rex" csaptelephez csapbetétet? (Kérdi: Nemcsics György, Zalaegerszeg, Rákóczi út 56—58.)

AUTOMATA

Az Emke-aluljáró népes forgatagában sokan fordulnak a közkedvelt élelmiszer-automatához, de nagyon sokszor csalódottan kell távozniuk. A gép nem működik és a fiókokból eltűnik mindaz, ami szemszájnak ingere.

Különösen az éjszakai órákban, amikor már alszik a város, és zárva vannak a boltok, jólesne az aluljáró fáradt vándorának édességhez, kekszhez, nápolyi szelethez, vagy más harapnivalóhoz jutni. Az üres automata láttán legfeljebb az ajkába haraphat az ember mérgében.

A nyári hónapokban az automata üresen tátongó ablakaira kitették a *„Nem működik"* táblát. Télen még azt sem.

Vajon mi lett az automata kezelőjével, istápolójával? Nyugdíjba ment? Hosszú szabadságra utazott? Vagy talán a működtető vállalat elfeledkezett a gépeiről? Ki tudja...

Nem hisszük, hogy ilyen forgalmas helyen, ahol százezrek fordulnak meg naponta, az automata állandó üzemeltetése és gyors megjavítása ne volna hasznot hajtó kereskedelmi érdek!

(f. i.)

ÁRAMMÉRŐ — AJÁNDÉKBA?

Tönkrement a fürdőszobakályhánk. Boyler fölszereltetését határoztuk el, apránként meg is szereztük a szükségeseket, a vízvezetékszerelő, a villanyszerelő elvégezte, amit kellett. Közölték, hogy az éjszakai, olcsóbb áramot mérő különleges órát nekem kell megvennem, aztán levinnem az Északdunántúli Áramszolgáltató Vállalat kirendeltségéhez, és majd ők kapcsolják be az új berendezést a hálózatba.

Az órát megvásároltattam Budapesten, KERAVILL boltban; bontatlanul, eredeti csomagolásban levittem az ÉDÁSZ-hoz.

A KERAVILL blokkját is átadtam. Erre szólt az átvevő kartársnő a kollégájának, adjon az óráról elismervényt. Örültem, hogy nem hagyom itt az 1510,— forint értékű műszert nyomtalanul.

Otthon elővettem a nekem átadott másodpéldányt és akkor láttam, hogy az ő elismervényük helyett nyilatkozatot írtam alá, mely szerint a saját tulajdonomat képező állóeszközt térítésmentesen átadom az ***ÉDÁSZ tulajdonába (kezelésébe).***

Másnap ismét felkerestem őket, ahol személyesen is elmondták, hogy az óra az ő tulajdonuk lesz, ha felszerelik, ott marad, ha én elköltözöm, nem vihetem magammal. De ha akarom, most még elvihetem, eltehetem emlékbe.

Otthagytam, szereljék fel minél előbb...

De nyitva maradnak a kérdések:

1. Mi jogon használja az áramszolgáltató vállalat az állampolgárokat anyagbeszerzőként?

2. A vállalat miért nem tartja raktáron az ő profiljához tartozó eszközöket? Neki is szállíthatná a Ganz-gyár, így egyszerűbben és olcsóbban menne a készülékek elosztása.

3. És különben is: miért kell nekem azt az 1510 forintos mérőt odaajándékozni a Vállalatnak.

Z. F.
Balatonalmádi

A CÍMZETT VÁLASZOL

SÓSTÓ

A sóstói tavat Nyíregyháza Város Tanácsa utoljára 1968—69. évben tisztíttatta, mintegy másfél millió forintos költséggel. Ezt követően a városi tanács megépítette a köztisztasági fürdőt, majd 1973-ban több millió forintos beruházással korszerűsítettük a strandfürdőt. Fentiekre tekintettel az elmúlt évek folyamán a Sóstó vizének tisztítására nem volt meg a szükséges fedezete a tanácsnak. A sóstói strand tisztításának szükségszerűsége ismeretes volt előttünk, de tekintettel a speciális feladatra, cikkük megjelenéséig megfelelő tervezőt sem találtunk. Nagy örömünkre szolgál, hogy a cikk megjelenése után az AGROBER nyíregyházi kirendeltsége elvállalta a tervezési feladatot. A tanulmányterv és a kiviteli terv elkészítésének reális határideje 1974. III. negyedév. Így a sóstói tavistrand tisztítási munkálatait, a megfelelő fedezet biztosítása után, leghamarabb 1974 őszén tudjuk elkezdeni.

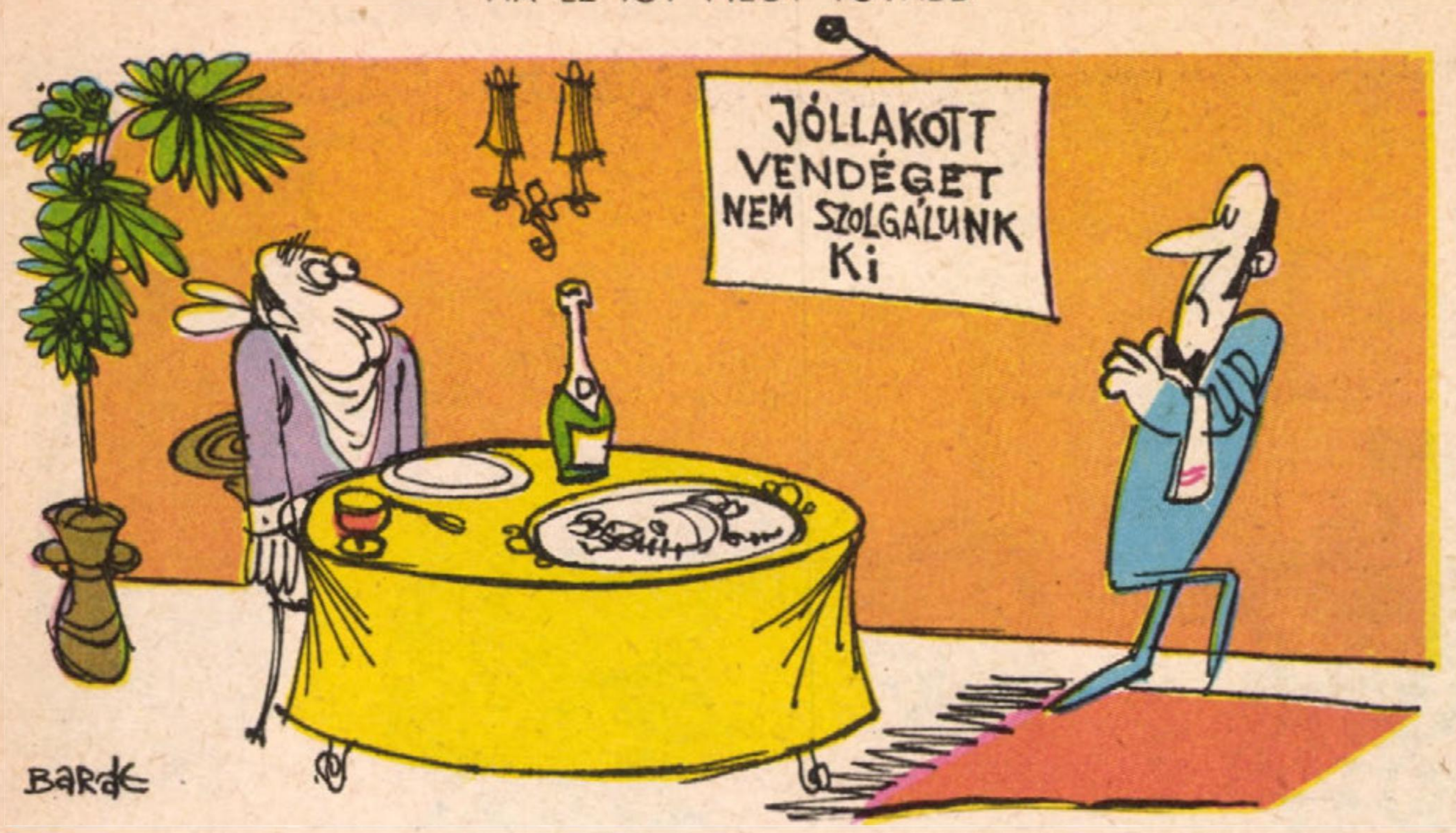
Lajtos György o. v.
Nyíregyháza Városi Tanács

MISINA

A Misina-tetőn épülő étterem műszaki átvétele meghiúsult, mert az étteremhez tartozó konyhaüzem padozata a munkavédelmi követelményeknek nem felel meg. Nem volt kielégítő az épület fűtési rendszere sem: az étteremre előírt minimális 18 C hőfok folyamatosan nem volt biztosított. A kivitelező építőipari vállalat nyilatkozatban vállalta, hogy a módosított tervek kézhezvétele után — az anyagbeszerzési lehetőségektől függően — a burkolómunkákat elvégzi. Fentiekből következően az étterem megnyitása reálisan csak ez év nyarán várható.

Herbst Ferenc o. v.
Pécs megyei Város Tanácsa

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

– Mondja, nem viszik túlzásba ezt a fogyókúrakampányt? . . .

Egy s más

1

Délutáni szendergésemből arra riadok fel, hogy valaki a közelemben azt mondja: *gramafon.* Vagyishogy nem gramofont mond az illető, ahogyan ezt a közkeletű szót mondani kell, hanem gramafont mond, s legközelebb talán Rókusz kórházat és inekciót fog mondani, hogy teljesen kihozzon a sodromból. Ki mer így beszélni a házamban? Akárki is, megölöm.

Nem ölöm meg. Mert az illető a rádióban beszél. A zongoraművészet történetéről hangzik el előadás, annak során beszél hibásan az előadó. Fülelek, mondja-e mégegyszer, hátha én hallottam rosszul. Mondja. Másodszor és harmadszor is gramafonról beszél. A rádióban, százezreknek.

Ismeretterjesztés ürügyén.

2

A tévéből pedig megtudtam, hogy kitűnő ismerője vagyok az angol nyelvnek. Annak ellenére is, hogy egy szót sem tudok angolul.

Ez akkor derült ki, amikor szegény Aragóniai Katalin — még második házassága előtt — arról panaszkodik, hogy nincs elég pénze a háztartásra. Nem sokkal utóbb újra a háztartását emlegeti.

Háztartást vezetne egy angol királyi herceg özvegye? Alig hihető. Fogadni mernék — mondom magamban —, hogy az angol nyelvben a *háztartás* szó *udvartartást* is jelent. Már nyúlok is az angol—magyar szótár után: megnyertem-e a fogadást? Meg, hálaistennek. A *household* bizony mindkettőt jelenti.

Persze nem nekem kellett volna utánanéznem, hanem annak, aki az angol eredetit magyarra fordította. Mentségére legyen, hogy ő tud angolul, én meg nem.

3

Végállomás. Tipegünk lefelé a tömött villamosról. Mögöttem egy atya nyomakodik előre a kisfiával. A fiúcska kérdez: „Apu, most leszállunk?" Az atya nem csak felel, de egyben oktat is: „Mi nem szállunk le, kisfiam, mert szállni csak a madár szokott, ellenben mi lelépünk, kisfiam, mert nekünk nincsen szárnyunk!"

Mi most a teendőm? — tűnődöm mindezek hallatára. Alighanem kötelességem megfordulni s szelíden így szólni az apához: „Tisztelt útitársam, mindent hallottam. Ne oktassa szamárságra figyermekét, mert mi igenis leszállunk, noha nincs szárnyunk, amiként nincs szárnya az időnek, mégis száll, sőt az ének is száll szárnyak nélkül." Esetleg a kisfiút szólíthatnám meg: „Fiacskám, ne dőlj be tudálékos apádnak, mi nem lelépünk, hanem leszállunk, mondd, hogy én mondtam."

Egyiket sem tettem. Mert hátranézve megállapítottam, hogy az apa egy fejjel magasabb és huszonöt évvel fiatalabb nálam. Erre aztán úgy gondoltam, hogy jobb az ilyesmit megírni.

4

Rendőri hír. Tegnap este véres verekedésre került sor a Fatuskó utca 6. számú ház harmadik emeletén. Simek Soma, a földszint egyik lakója rohant fel a harmadik emeletre és minden külön értesítés helyett agyba-főbe verte az általa személyesen nem is ismert Krém Bertalan nevű lakótársát. Mint kiderült, Simek Soma a televízió „Önök kérték" című műsorát nézte s ennek során kihozta sodrából Karvaly Kázmér ásatag és irdatlanul hosszú bohózata, melyet — mint azt Tamási Eszter előzőleg bejelentette — Krém Bertalan óhajtott látni. Simek Soma ellen a rendőrség garázdaság miatt eljárást indított s egyben átírt a Magyar Televízióhoz, hogy a jövőben kezelje titkosan a hasonló műsorok személyi vonatkozásait.

5

— És min dolgozik mostanában, professzor uram?

— Rendkívül nagy jelentőségű kísérleteket végzek.

— Megtudhatnék valami közelebbit?

— Hogyne. Az ötletet az adta, hogy nem tudunk napirendre térni a húsz év előtti londoni hat-hármas futballgyőzelmünk felett. Ön is megfigyelhette, hogy sajtónk és rádiónk újra meg újra visszaemlékezik, az egykori aranylábú fiúk nyilatkoznak, ugyancsak nyilatkoznak az egykori szemtanúk, újra vetítik az egykorú híradókat, újra lepergetik az egykorú magnószalagokat. Országos mákony lett ez a londoni hat-három, ez adta az ötletet vegyészeti kísérleteimhez, melyek eredménnyel kecsegtetnek.

— Éspedig? Milyen eredménnyel?

— Hogy ezt a hat-hármat be lehessen venni tablettában is.

6

Az állami üzlet kirakatában tábla:

ITT KÖZÜLETEK is vásárolhatnak

Megirigyelte ezt a szomszédos maszek, ő is kitett egy táblát:

ITT KÖZÜLETEK bárkit kiszolgálunk

(t.)

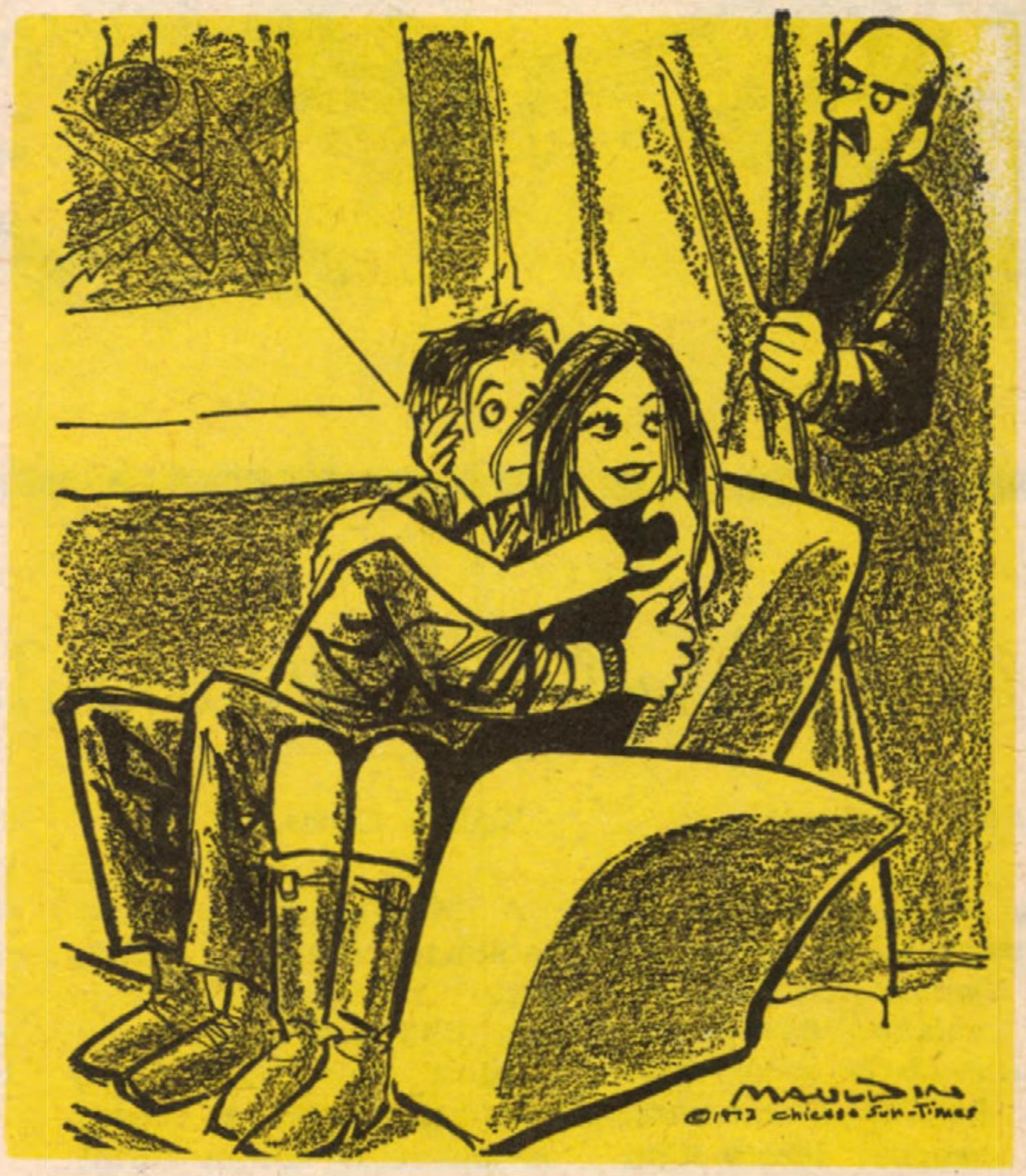
MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

EZ MÉG CSAK A JÖVŐ REMÉNYE

(„The Guardian", Anglia)

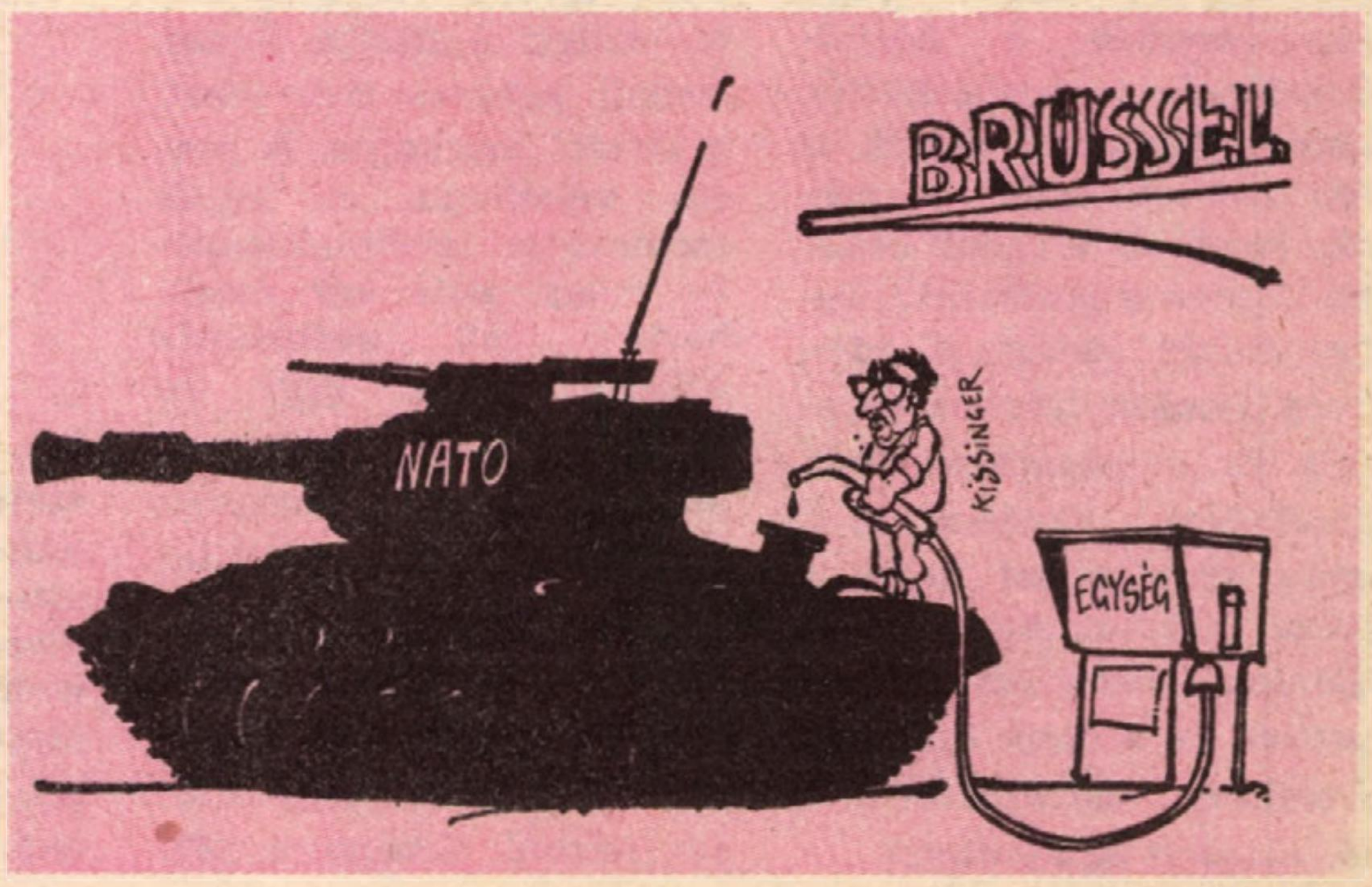
ENERGIATAKARÉKOSSÁG

– Ne izgulj, papa, előbb lezártuk a fűtést . . .

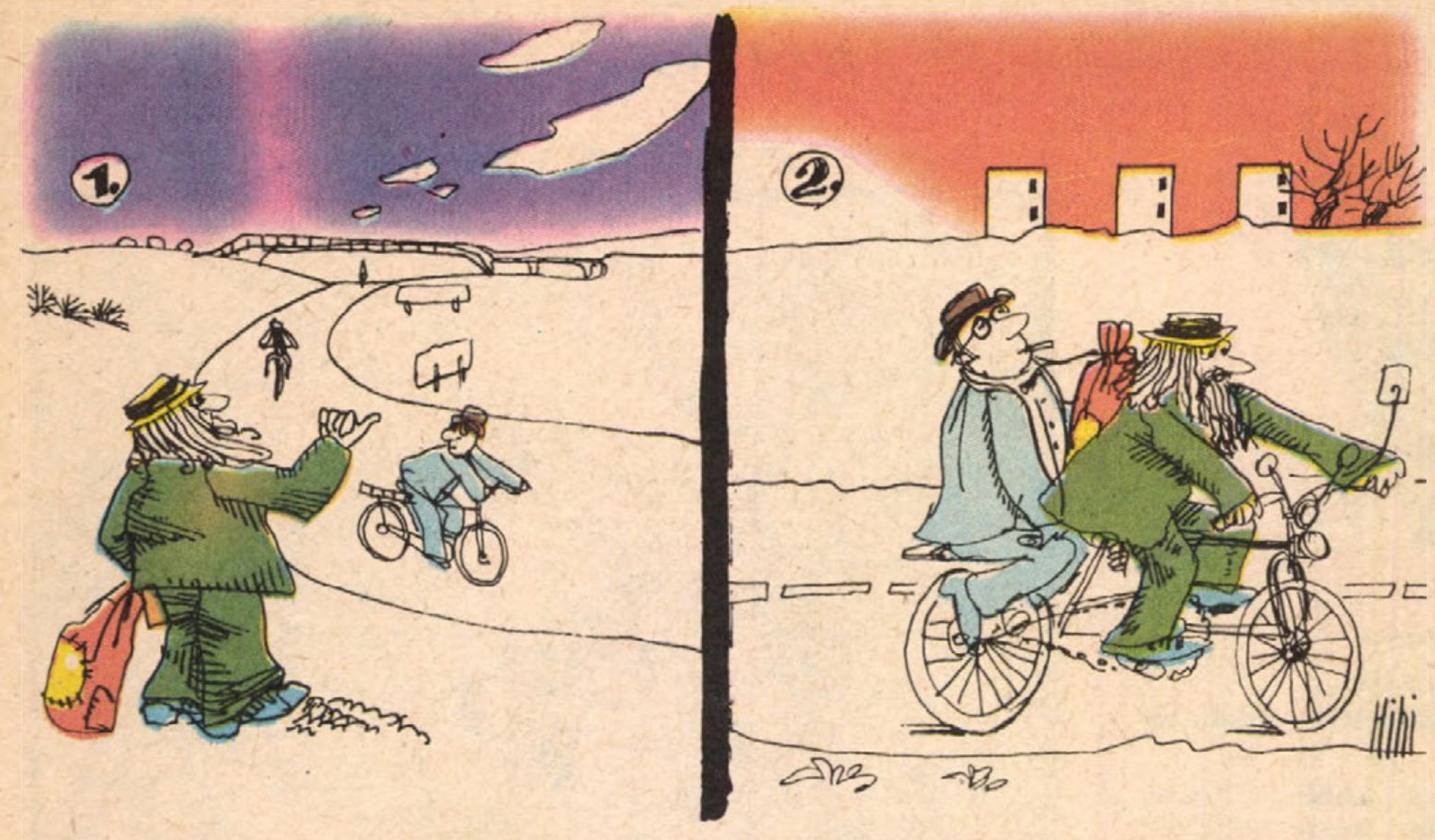
(„Chichago Sun-Times", USA)

„ÜZEMANYAGHIÁNY" A NATO-NÁL

(„Die Furche", Ausztria)

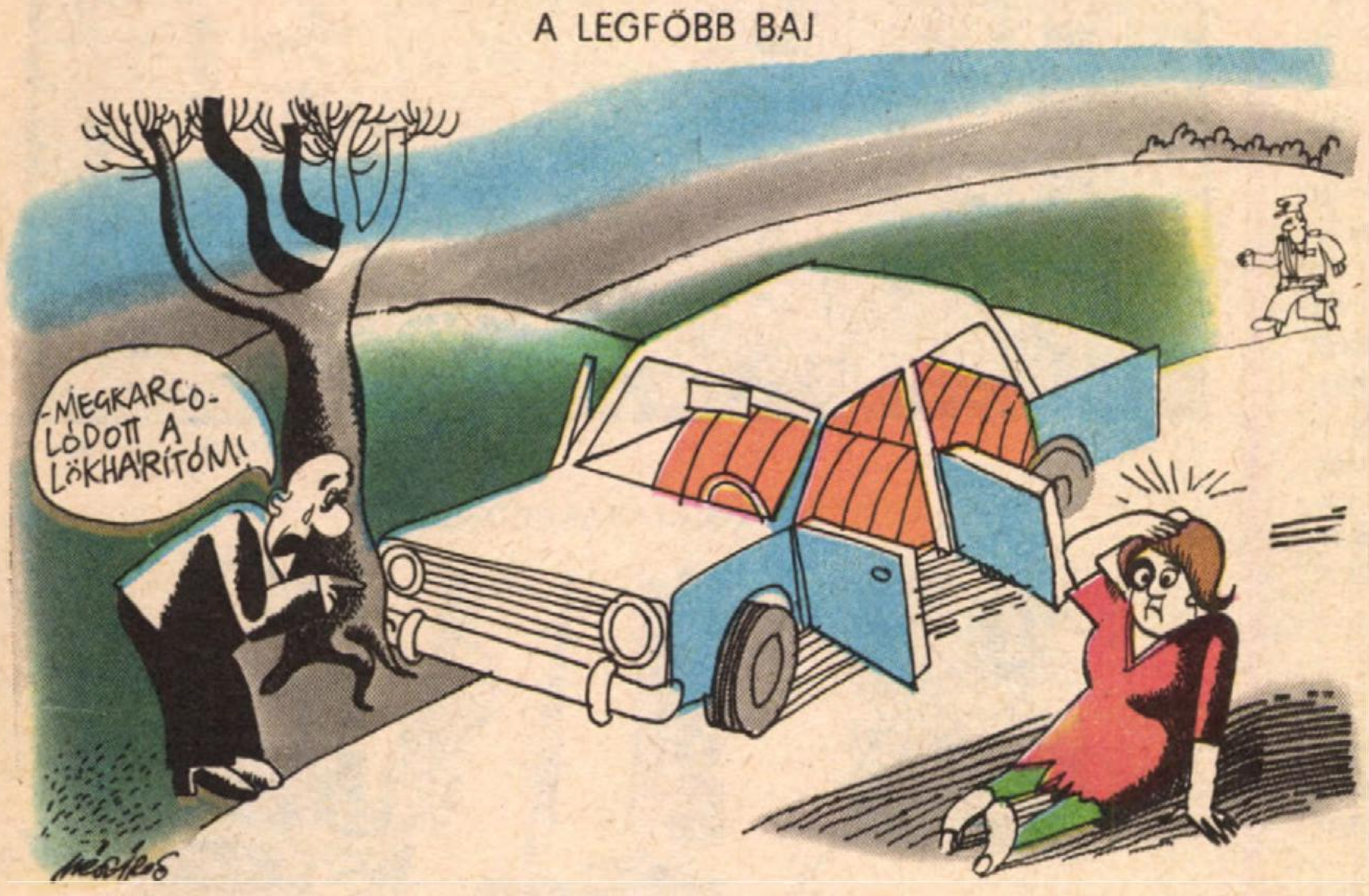
NYUGATI AUTÓPÁLYA 1974

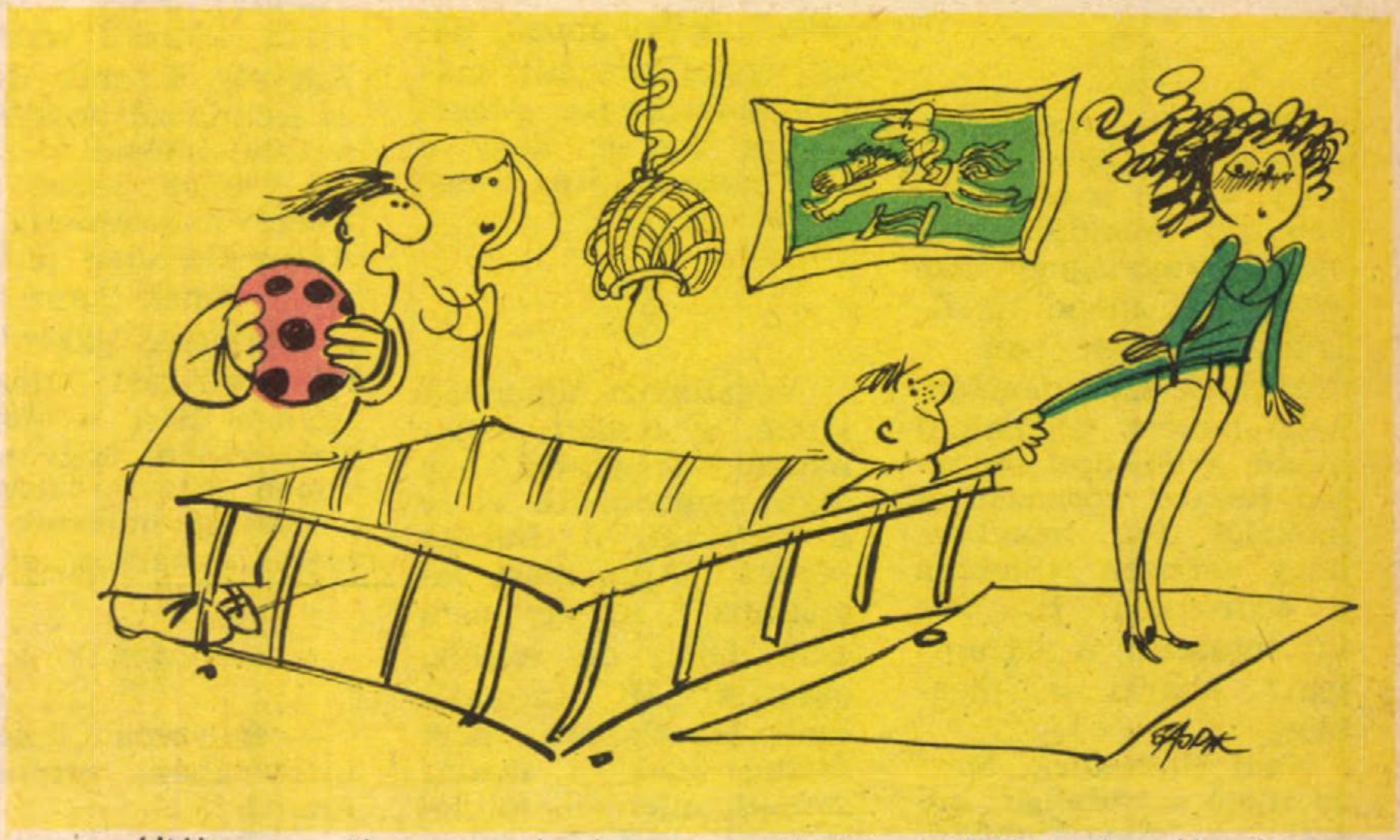
A CIVILIZÁCIÓ KERESZTJE

A LEGFŐBB BAJ

KORÁN KEZDI

– Hiába vesszük a gyereknek azt a sok drága játékot, úgy látszik, más az érdeklődési köre...

Levélváltás az ajánlott levélről

Kedves Szerkesztő úr!

Egy negyven lakásos új bérházban lakom. Az egyik bank ajánlott levélben, celofán ablakos borítékban, pénzátutalásról szóló értesítést küldött a címemre. Nem vagyok bizalmatlan természetű, de nem tartom megnyugtatónak, hogy ajánlott levelemet a lépcsőházi postaszekrényembe dobták be, ahelyett, hogy személyesen nekem vagy távollétemben a házfelügyelőnek kézbesítették volna. Bizonyára mások is így vannak ezzel! A postás legalább értesítő cédulát dobjon a postaszekrénybe, amely tudtomra adja, hogy ajánlott levelem érkezett és a postahivatalban átvehetem. Kíváncsi vagyok arra, mivel tudja a posta igazolni, hogy én az ajánlott levelet valóban átvettem és a bank átutalási értesítését megkaptam? Mitől ajánlott az ajánlott?

Kedves Olvasónk!

A Magyar Posta olyan hatalmas munkát végez, hogy még gondolatban sem illik megbántani. Az ajánlott levél attól ajánlott, hogy az ügyfél a rendes portón felül három forint ajánlási díjat is fizet. A postahivatal a borítékon nagy R-betűs, keretes matricával jelzi azt a kötelezettségét, hogy a címzetthez a levelet felelősség terhe mellett eljuttatja. Önnek semmi panasza sem lehet, a levelet megkapta. A postás véletlenül az egyik szomszédja levélszekrényébe (vagy akár egy másik házban is!) bedobhatta volna. Esetleg, hogy ne kelljen sokat járkálnia, a messze lakó címzettek ajánlott és nem ajánlott leveleit összegyűjti és egy fa tövében elássa. (Erre is volt már példa!)

Vagy például (egy másik házból veszem a példát!) itt van Lujzi néni. Ő mind a negyven postaszekrényt állandóan figyelemmel kíséri. Őt mindennél jobban érdekli az, hogy Blankónénak — a ház elvált szép asszonyának —

ki, mikor és milyen hőfokon tesz ajánlott levélben szerelmi vallomást, találkára hívja-e, esetleg szakít-e vele. Lujzi néni gondosan ügyel arra is, hogy a ház negyven lakásának mintegy százhúsz lakója kivel áll levelezési kapcsolatban. A saját levélszekrény kulcsa nem nyitja a többi levélszekrényt, de Lujzi néni olyan nagy kulcskészlettel rendelkezik, hogy a postaszekrények kinyitása nem jelent számára nehézséget.

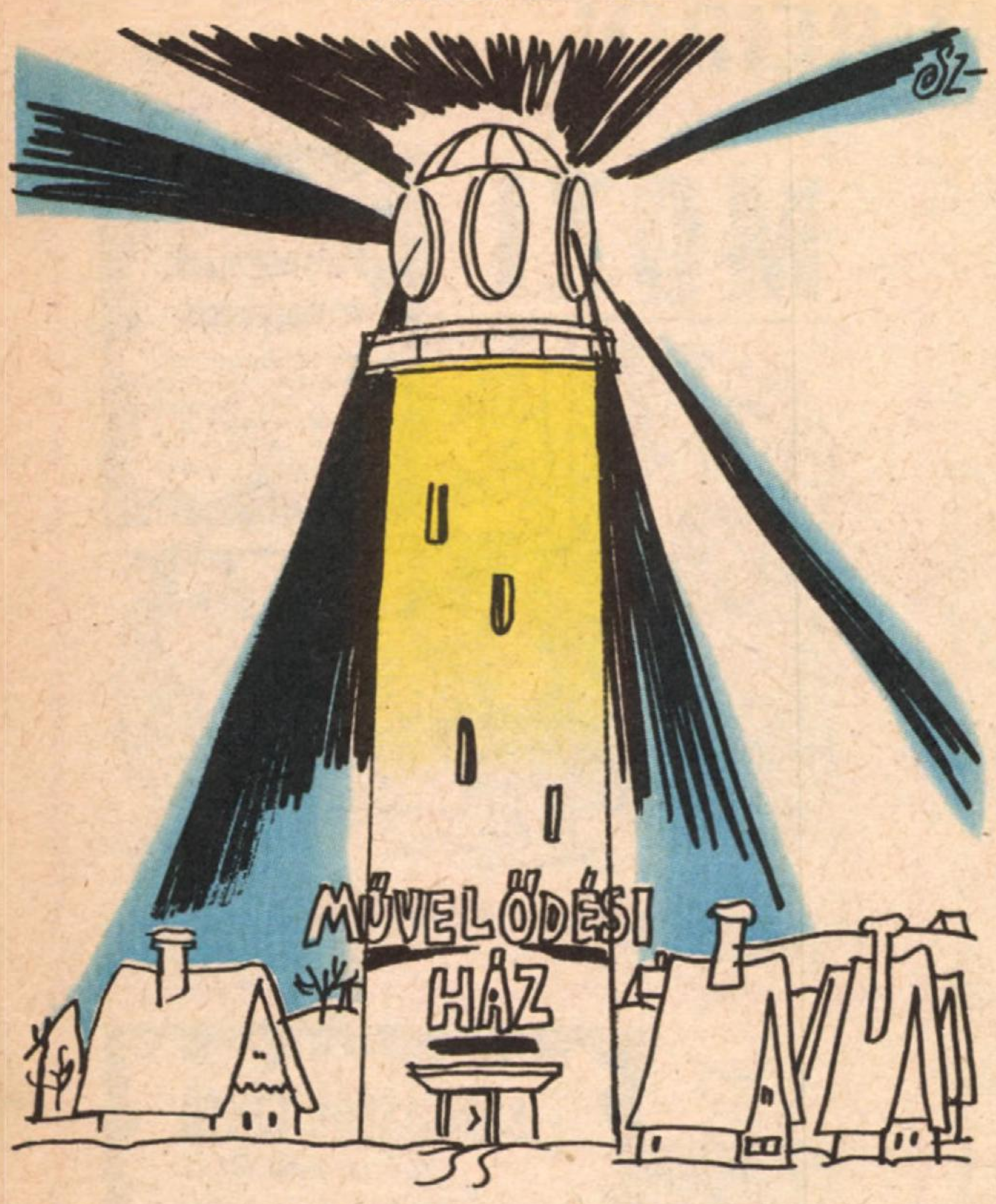
Hogy ebben, akár Lujzi néni, akár pedig más, mi örömét leli, azt aligha lehet mással magyarázni, mint a pletyka-éhséggel. Lujzi nénitől mindenki mindenről értesül a házban. Tessék elképzelni, hogy Lujzi néni ekképpen a negyven lakónak és családtagjainak (még az albérlőknek is!) összes intim ügyeiről tájékozódik, azokat idejekorán tovább adja. Hiába küldi például Sudár Sárika, Óbudáról, az önök bérházában lakó Belenyák Béla címére a Magyar Posta útján ajánlott levélben szigorúan bizalmasan kezelt gyermektartási igényét, az mindenképpen kiszivárog, mert Lujzi néni előbb értesül róla, mint maga a címzett Belenyák Béla.

Ha netán Sárika a sürgősségre való tekintettel expressz küldené a levelét, az semmit sem változtatna a helyzetén. Lujzi néni éppenúgy hozzájuthatna a levélhez. Az expressz-ajánlottat sem kézbesítik ki a címzettnek, azt is a postaszekrénybe dobják, csak további négy forinttal többe kerül. Ha tehát ön azt kérdezi tőlem, hogy „Mitől ajánlott az ajánlott?" — én szívesen továbbítom a kérdését a Magyar Postához azzal a bővítéssel, hogy mitől expressz az expressz, ha nem kézbesítik soron kívül, azonnal?

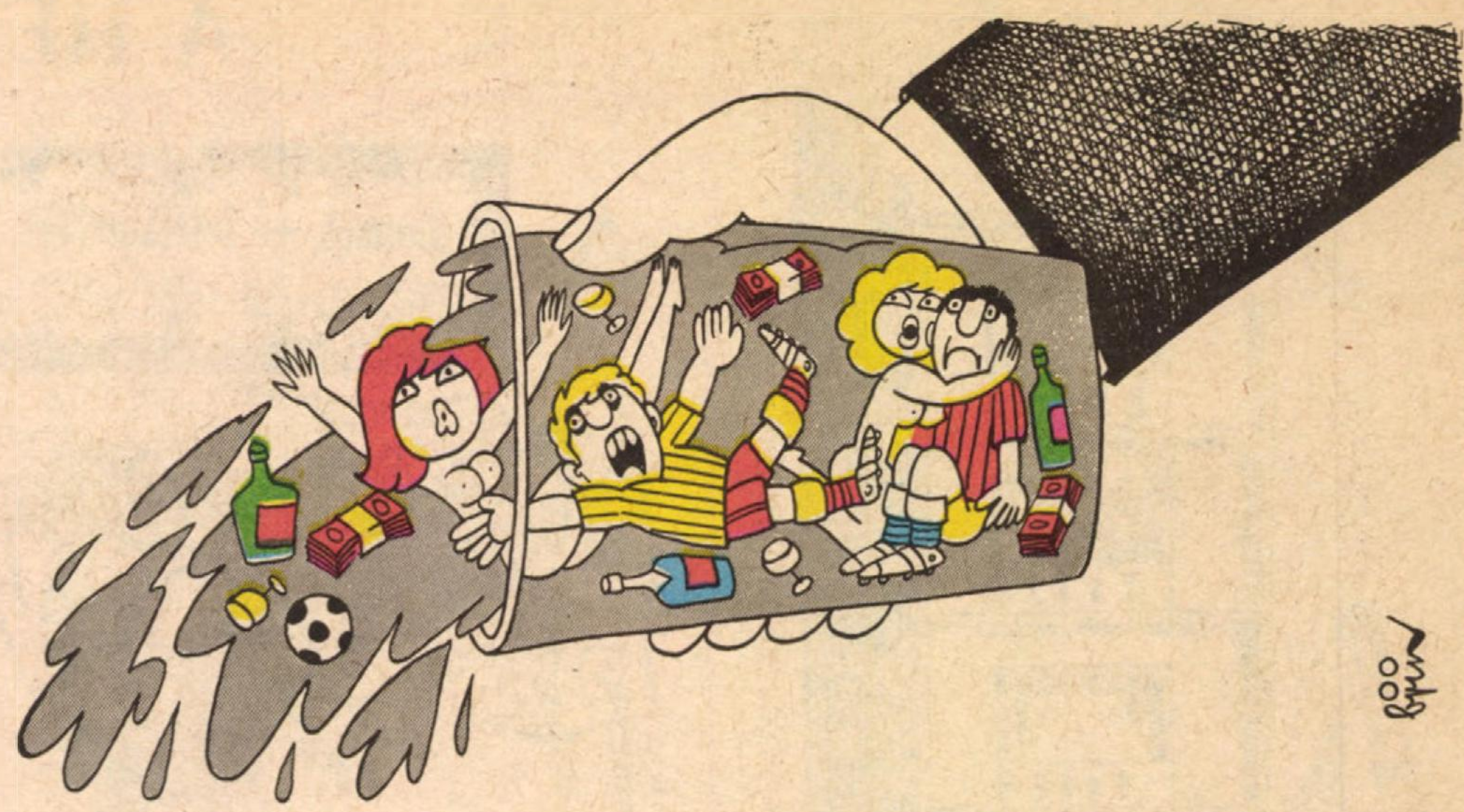
Ha már a postát tiszteljük, legalább a Lujzi néniket dorgáljuk meg.

Földes György

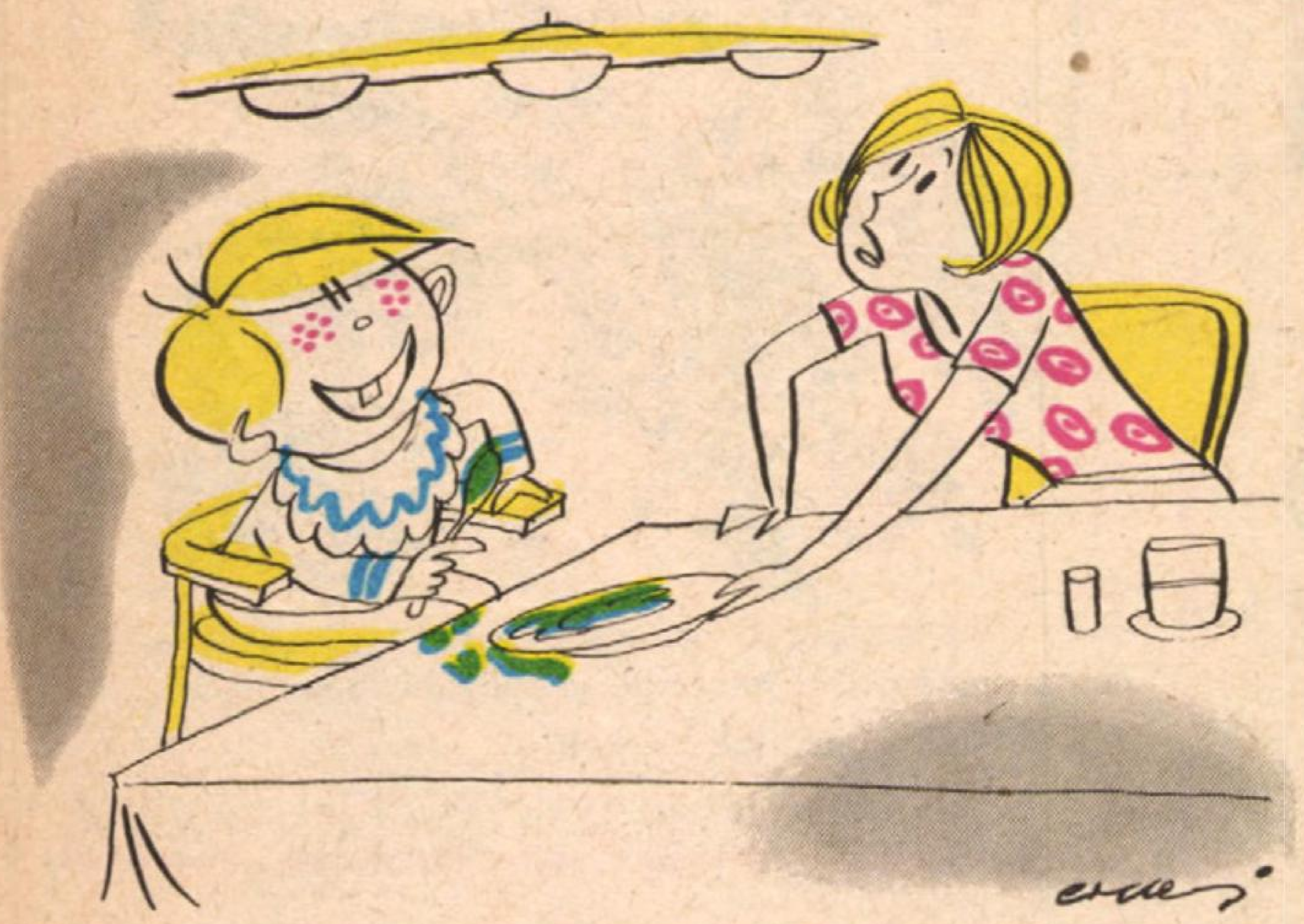
STÍLUSOS ÉPÍTKEZÉS

TISZTA VIZET A POHÁRBA!

DIPLOMÁCIAI TÁRGYALÁS

– Nézd, anyu, egyezzünk ki: én beszedem a te ideg-csillapítódat, te viszont megeszed az én spenótomat.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Arisztid szoptatós dadát keres. Már az ötödik jelentkezőt is elküldi amiatt, hogy az nem elég alacsony.

— De miért baj az, hogy nem vagyok kisebb? — kérdi mérgesen az ötödik dada.

— Azért — feleli Arisztid —, mert annak idején az én dadám is magas volt! És a fejemre ejtett!

JAVASLAT

A televízió nemcsak szórakoztat — tanít, nevel is minket. Mostanában például megismerkedhetünk Leonardo da Vinci életével és munkásságával, továbbá VIII. Henrik angol királlyal és összes feleségeivel. De mondhatnék más példákat is. A televízio előtt üldögélő nebulók sokat tanulhatnak az utirajz filmekből és zeneileg is képezhetik magukat Leonard Bernstein tanár úr óráin.

Ez jó dolog, hasznos dolog. Csak egy baj van: hiába tanulunk, nincs róla papír. Papír arról, hogy rendszeresen nézzük a tévét és nem hiányoztunk egyetlen egy óráról sem. Micsoda oktatási forma az, kérdem tisztelettel, amelyben a tanuló, pontosabban a néző nem kap valami papírt, oklevelet, bizonyítványt, diplomát arról, hogy ő tanult? Az önképzés, az önművelés nagyon fontos és nagyon lényeges, de mi a papír bűvöletében élünk. Nem az az okos, művelt, aki tanult, képezte magát, hanem az, akinek erről papírja is van.

Éppen ezért javasolom, hogy a tévénézők számára hozzanak létre egy iskolát. Már nevet is találtam ennek az iskolának: *„Vak Bottyán”* televíziós iskola. Vagy mit szólnak ehhez: *„Kovács P. József”* tömegkommunikációs szakközépiskola.

Ebbe a suliba nem kellene bejárni: mindenki otthon tanulna, a képernyő előtt, ugyanúgy, mint eddig, de minden év végén vizsgát kellene tenni. Íme, néhány tantárgy:

A tudomány fejlődése a Delta műsorai alapján

Az Iszlám és világa

Hajdú János szerepe az NSZK bel- és külpolitikájában.

Szinetár Miklós tévérendezései.

Gyulai István szókincse.

Matematika: hány óvodát adtak át a tevéhiradóban egy év alatt és ez a szám hogyan viszonylik a valóságos igényekhez.

A tantárgyak közül minden néző szabadon választhatna, vagyis az oktatás fakultatív lenne és mindenki abból a tárgyból vizsgázhatna amiből akar, amihez a legjobban ért, amit a legjobban kedvel.

Ha sikeresen vizsgázott, kapna egy papírt, amely igazolná, hogy X. Y. néző ebből és ebből a tárgyból ilyen és ilyen eredménnyel végzett.

A bizonyítvány semmire sem jogosítaná fel a nézőt, de ez nem is lényeges. Fő az, hogy van papírja. Ezt el lehet tenni és időnként elő is lehet venni. Vagy kiszögezhetjük a falra és nézhetjük. Kívánatra felmutathatjuk, ha valaki kíváncsi rá. Épp úgy, mint az érettségi bizonyítványt.

Ha ez a televíziós iskola beindul, azonnal jelentkezem. Vizsgázni a következő témából fogok:

„Chrudinák Alajos sejk és a Közel-Kelet”

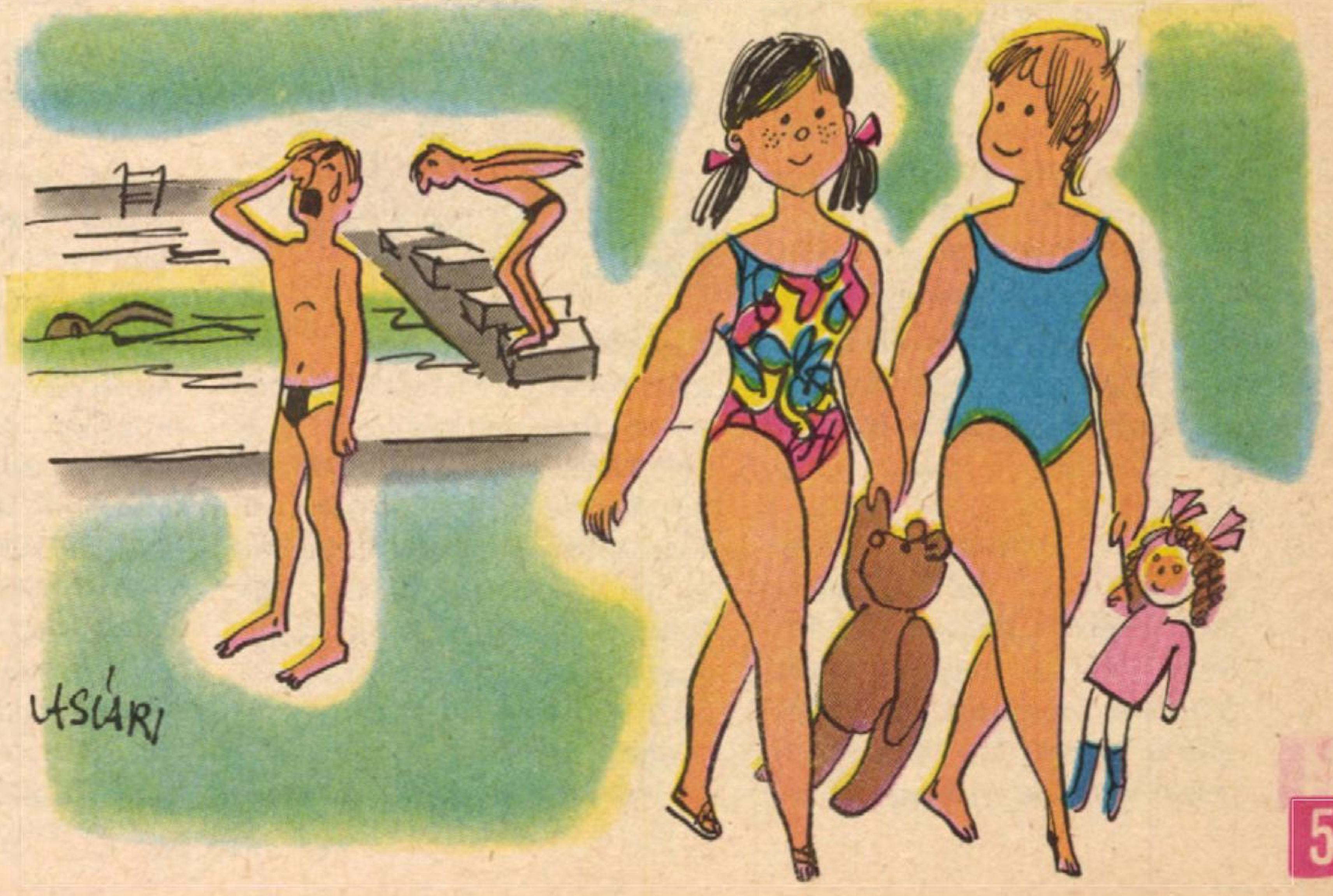
Mikes György

KRIMIN NEVELKEDETT

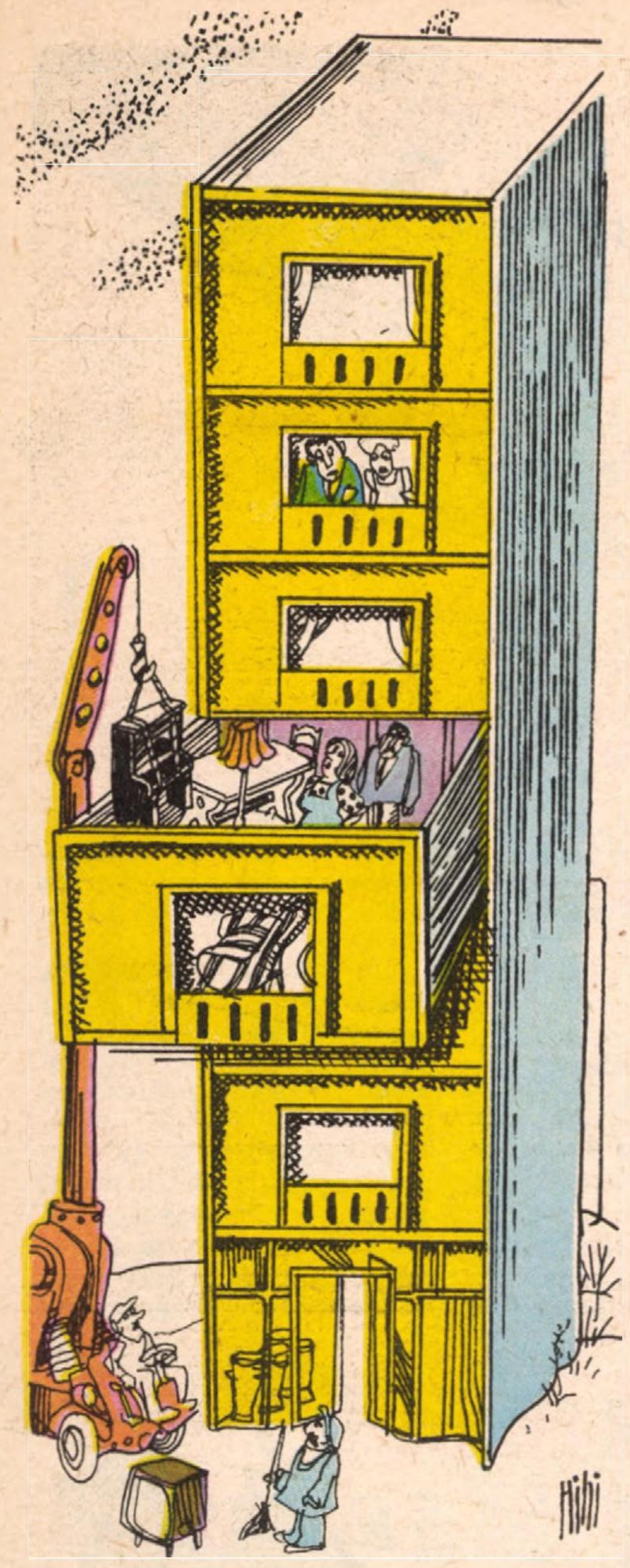

– Csak a védőm jelenlétében vagyok hajlandó felelni a tanár úr kérdéseire.

AZ ÚSZÁS NAGY ÖREGJEI

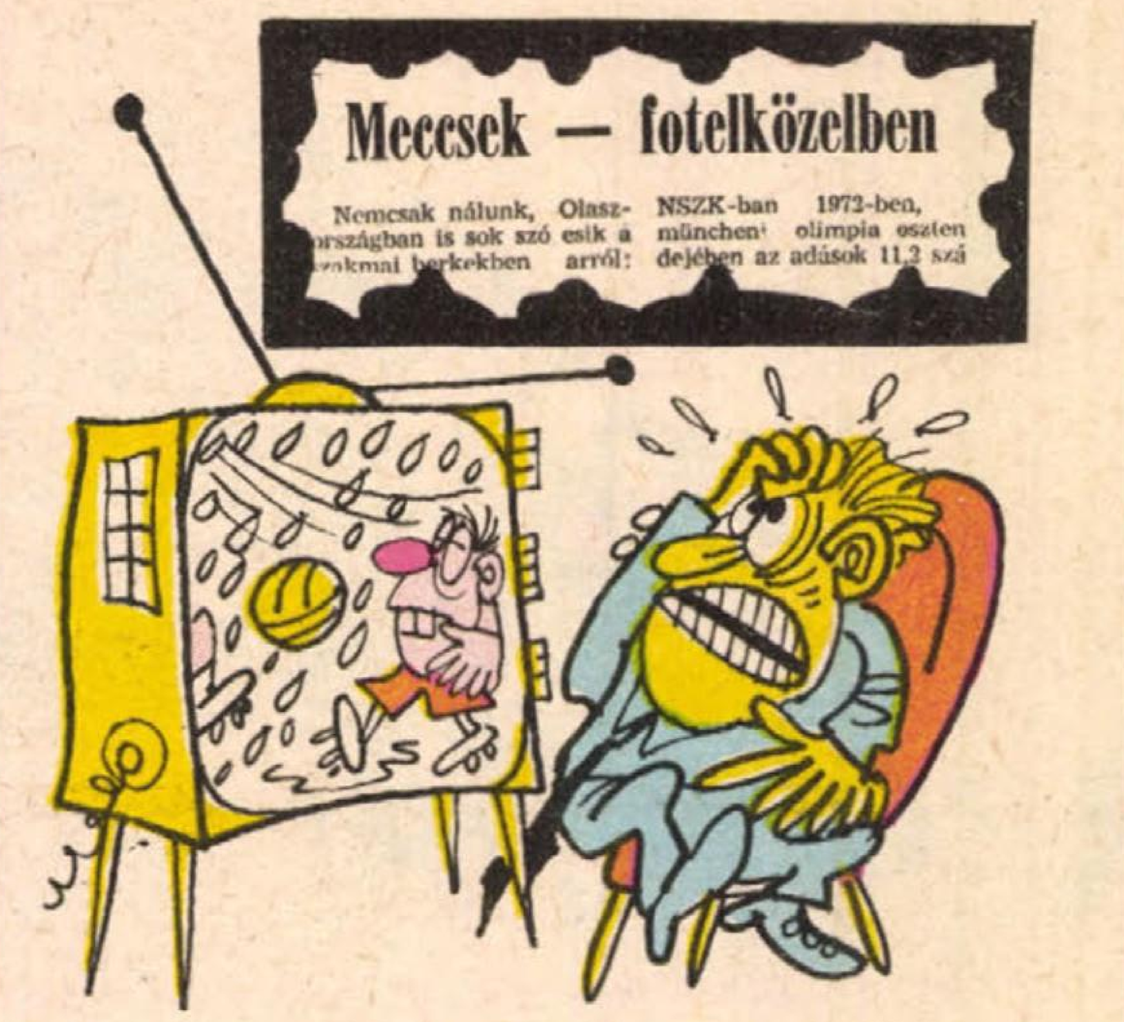
KÖLTÖZÉS EGY LAKÓTELEPEN

Praktikus megoldás

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Hogyan lehet ilyen lélektelenül focizni, amikor én a legpocsékabb időben is megnézem a meccset!...

– Na, ugye, hogy másutt is csinálnak rossz filmeket...

– Nézd azt a szegény nénit, mind a két lába rövidebb.

– Felháborító, hapsikam! Ott a szamóca, a kökény, a hecsedli, de nekik pont szőlőből kell üdítő italt csinálni!

A LÓVASÚTTÓL INDULT EL

A legutolsó napsütéses, őszi délutánon történt. Ültem a Margitszigeten egy padon. Mellettem idős ember pipázgatott lehetett vagy nyolcvan éves. Én behunyt szemmel a nap felé fordítottam fejemet, padtársam pedig arra gondolhatott, hogy a napozás mellett is lehet beszélgetni.

— Én innen indultam el, — kezdte a diskurzust. — A lóvasúttal. Én ugyanis kocsis voltam a lóvasúton.

— Régen lehetett, — mondtam, mert más válasz nem jutott eszembe.

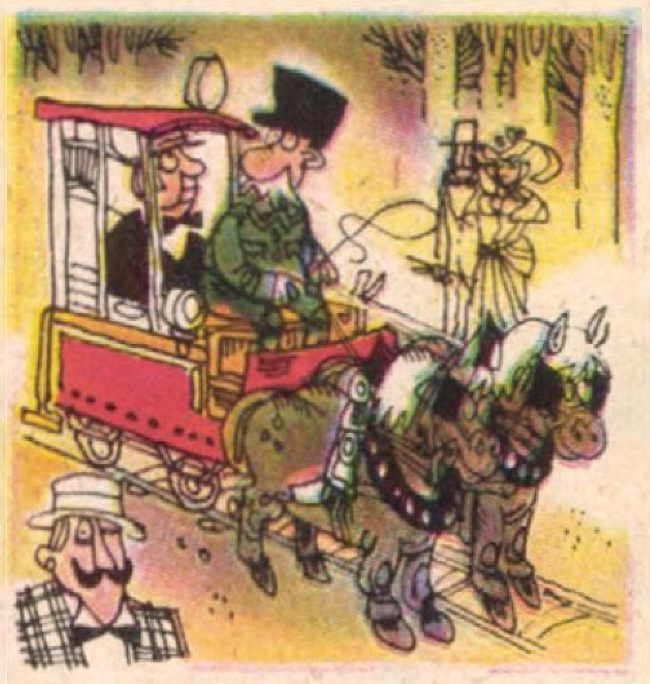
— Bizony. Akkoriban még jól a szemébe néztem a lányoknak. Hej, hogy én mi mindent átéltem!

Attól féltem, hogy a szerelmi sikereivel akar traktálni, de tévedtem.

— Tizennégyben, amikor a háború kitört, a lovaink is keveset kaptak enni. Kellett a zab, a széna a harctéri lovaknak. Megmondtam az én táltosaimnak, hogy a háború, az háború. Talán meg is értették. De megmondtam Molnár Ferenc író úrnak is, hogy írjon a szegény lóvasúti paripákról. Ő ugyanis gyakran volt az utasom.

— Megírta?

— Nem ért rá kérem, elment haditudósítónak. Aztán jött a tizennyolc. Azt hiszi, hogy több ennivalót

kaptak a lovak? Fenét! Nekik tovább tartott a háború. Igaz, akkor már szerencsére volt újra patkoló kovács is Pesten, már aki visszajött a háborúból. Én el se mentem, és azt egy lónak köszönhetem. Egyszer, még gyermekkoromban megrúgott. Ideges volt valami miatt.

— Mondja csak, megelégedett ember volt a bakon? — kérdeztem az öregtől.

— Dehogy voltam! Nekem mindig az volt a vágyam, hogy konfliskocsis legyek. Szép, gyönyörű ez a Sziget, de nekem börtön volt. Végig a Margitszigeten mindig csak a síneken. A konflisok pedig jöttek a városból, mentek vissza a városba, még tovább is. Szabadok voltak.

— Miért nem ment el akkor konfliskocsisnak, ha az volt az álma?

— Nem volt az, kérem, olyan könnyű. De egyszer aztán rám mosolygott a szerencse. Megjegyzem, ronda mosolya volt a vállalkozónak, aki három bérkocsival rendelkezett és kocsist keresett. Amikor felvett, nagyon boldog voltam. Milyen nagy örömmel hajtottam a konflissal be a szigetre. Már nem kellett a sineken gördülni a kerekeknek. Mehettem vissza a kocsival a városba. De múltak az évek, amit abból is észrevettem, hogy egyre több automobil tűnt fel az utcákon. A gazdám eladta mind a három konflist. Akkor, ha a volt konflistulajdonos letette a sofőrvizsgát, kéktaxira kapott engedélyt.

Akkor azok — tetszik tudni — a ronda skatulyaszerű szürketaxiknak csinállak konkurrenciát. Én állás nélkül maradtam, visszamentem a lóvasút bakjára. De ezúttal nem sokáig vezettem a Szigeten. Híre jött, hogy jön az autóbusz, felszedik a sineket. Ez a Bethlen István ideje alatt történt. Ide járt egyébként reggelenként teniszezni a szigetre.

— És mit csinált, amikor megszűnt a lóvasút?

— Leutaztam a falunkba, volt egy kis földecskénk. Apám, aki okos ember volt, eladta a felét és szólt ki és be!

— Mi az, hogy ki és be?

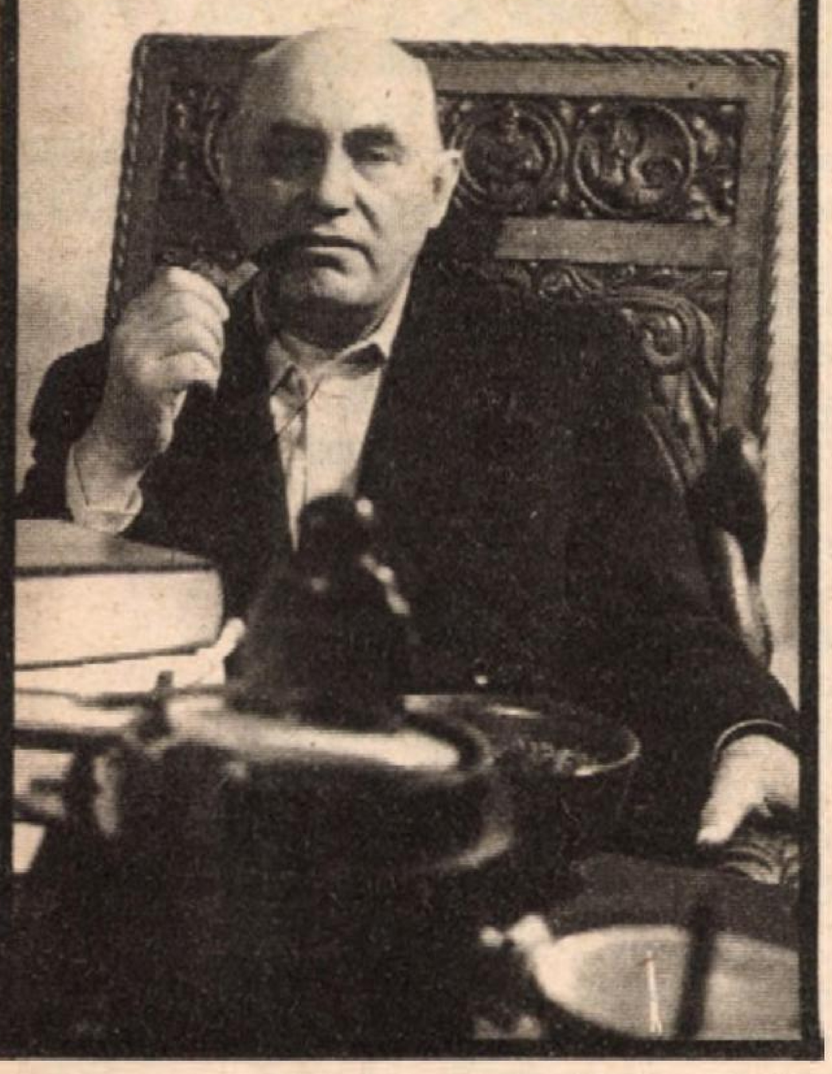
— Hát kitanulni a sofőrséget és betársulni egy kéktaxiba.

— Szóval kéktaxis lett.

— Igen. A társammal felváltva fuvaroztunk. De aztán a németek megint világháborúba kezdtek. Most nem a széna meg a zab hiányzott, hanem a benzin. Az ostrom alatt egy belövésnél sebet kapot a taxink. Hát így volt. Se lóvasút, se konflis, se autó. De nem bánkódtam, mert jó helyre kerültem. A falunkban a téeszbe. Onnan kapom a nyugdíjat is. Most feljöttem egy SZOT nyugdíjas csoporttal Pestre és gondoltam, megnézem ezt a helyet itt a pad mellett. Mert innen indultam el, kérem, a lóvasúttal többször is. Vagy mondtam már?

Palásti László

ILLÉS BÉLA:

AZ IRODALMI HÍRNÉV GYAKORLATI ÉRTÉKE

A történetet, amelyet itt elmondok, nem lehet és nem szabad általánosítani. Nem illik minden íróra, sőt a történet hősére — csekélységemre — sem alkalmazható mindig és mindenütt. A történet azonban tartalmaz némi tanulságot. Talán egy-két fiatal írótársam tanul belőle valamicskét.

Egyik legnagyobb ipari városunk éttermében vacsoráztam este, nem sokkal éjfél előtt. Kitűnő ételt és még jobb bort kaptam, nagyon sok szépet, örvendeteset láttam a nap folyamán, és mindezért rózsás kedvem volt. Egyedül ültem, az asztalom mellett levő asztal körül négyen ültek. Régi, rossz szokásom szerint igyekeztem eltalálni, hogy mi szomszédaim foglalkozása, sőt már abba is belefogtam, hogy az egyik szomszéd számára izgalmas életrajzot gondoljak ki, számomra is meglepő fordulatokkal. A szomszéd, akit így célba vettem, mintha csak megérezte volna érdeklődésemet, felállott, és (kezében teli borospohárral) az asztalomhoz lépett.

— Illés Béla elvtársamhoz van szerencsém? — kérdezte, bűbájosan mosolyogva.

Hatalmas termetű, hízásnak induló, vörösesszőke ember volt, akinek rózsaszínű arca verejtékben fürdött. Ahogy rám mosolygott, egyszerre hat-nyolc aranyfoga villant ki.

— Én vagyok — válaszoltam csendes hangon.

— A nagyszerű író? — hangzott a következő kérdés.

— Igen! — feleltem most már valamivel hangosabban és sokkal öntudatosabban.

— A büszkeségünk? — kérdezte az aranyfogú.

Egy fejbiccentéssel azt is vállaltam, hogy én vagyok az aranyfogú büszkesége.

— Engedje meg, hogy koccintsak önnel!

Ezt is megengedtem, és éreztem, hogy a gyönyörűségtől hízom, bár ez számomra egészségtelen. Az orvos megtiltotta. De hiába, nem kis dolog az, ha az írót felismerik olvasói, és boldogok, hogy kezet szoríthatnak vele.

Már mondottam, hogy a szomszédos asztalnál négyen ültek. Az aranyfogú után három társa is engedélyt kért arra, hogy koccintson velem és hogy megszoríthassa a kezemet. Négy tisztelőm pár pillanatra leült az asztalom köré. Még egyszer koccintottunk, azután elbúcsúztunk egymástól — anélkül, hogy csodálóim bemutatkoztak volna.

— A viszontlátásra!

A négy szomszéd szedelőzködött. Az egyik pincér felsegítette rájuk esőköpenyeiket.

Néhány perc múlva fizettem.

Bediktáltam a vacsorámat és a boromat, a kenyeremet is bediktáltam, de a fizetőpincér a bemondott tételeket még mindig nem húzta alá, összegezés céljából.

— Mennyit fizetek? — sürgettem.

— Még ehhez jön négy vacsora és négy liter bor és két szóda — mondotta a fizető.

— Micsoda vacsora és milyen bor? — ámuldoztam.

— Amit a vendégei ittak! — felelte a fizető, meglehetősen barátságtalanul. Érthetően nem tetszett neki, hogy amikor fizetni kell, erről a négy vacsoráról hallgatok.

Rövidesen kiderült, hogy csodálóim, miután velem koccintgattak és kezet fogtak, közölték a fizetővel, hogy számlájukat én fogom kiegyenlíteni. A fizetőpincér egy pillanatig sem gyanakodott: látta, hogy együtt iszunk és barátságosan szorongatjuk egymás kezét.

Hosszas tanácskozás után abban állapodtunk meg, hogy a négy vacsora és a borok árának a felét én fizetem, más fele a vállalat vesztesége. A fizetőpincér, miután a vállalatvezető elfogadta ezt a megoldást, elvett tőlem százhuszonnyolc forintot — veszteségünk rám eső felét. Azt sem mondta, hogy köszönöm, azt sem, hogy „fordulj fel".

Hanem, amikor már kifelé indultam, morogva, de mégis jól érthetően utánam szólott:

— Csak írókkal ne legyen az embernek dolga!

EGY NYUGAT-EURÓPAI TEVÉNÉZŐ TŰNŐDÉSE

— Mit gondolsz, drágám, ez most energiatakarékoskodás vagy népesedési politika?

(„Arbeiter Zeitung", Ausztria)

A TÉVÉ HATÁSA

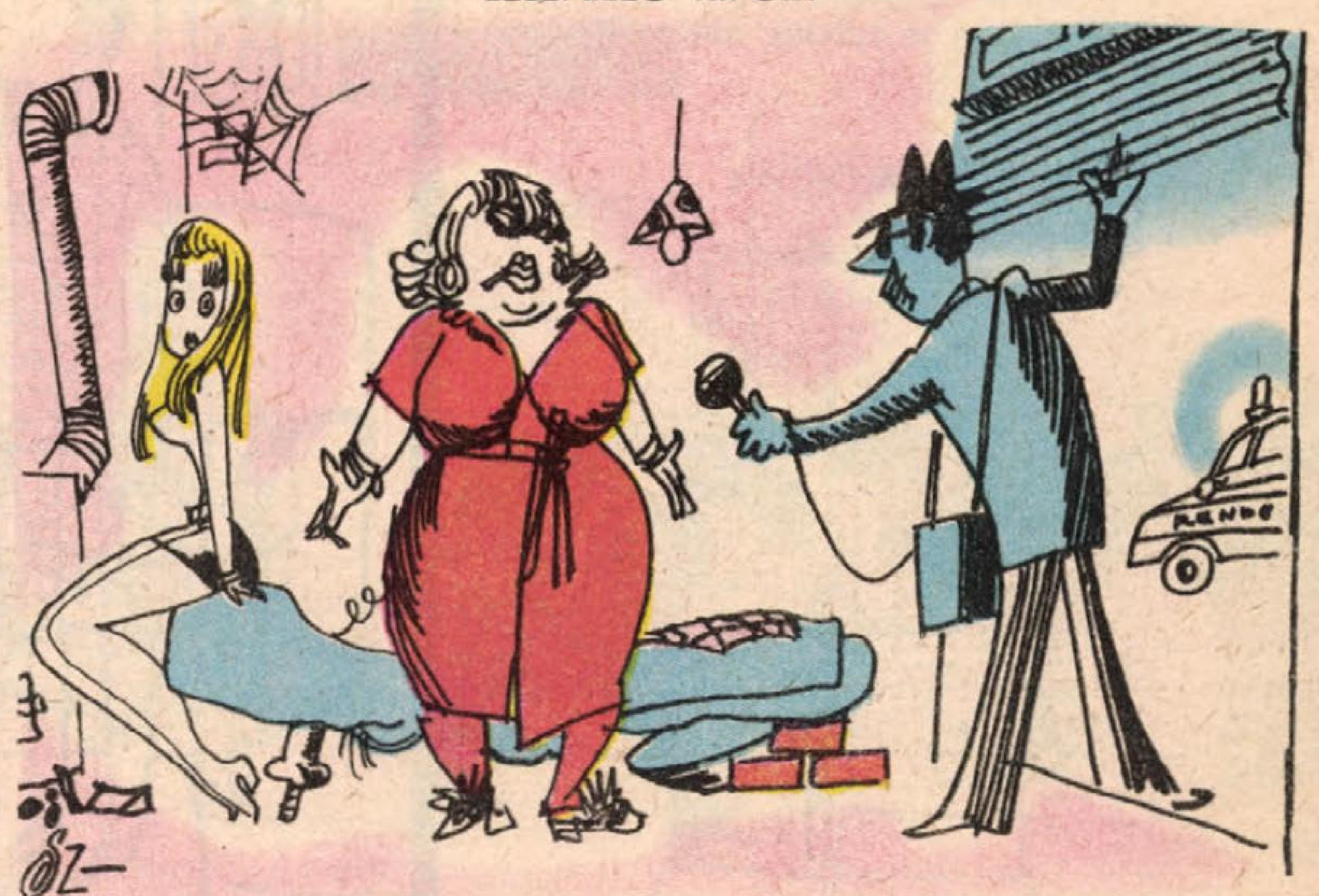
— Azt reméltem, szivem, hogy minimum ötszemközt leszünk . . .

KÉSZ CSODA

— Három nappal ezelőtt adták át az új szereldénket . . .
— Csodálatos! Még mindig olyan, mint az új!

LELEPLEZŐ RIPORT

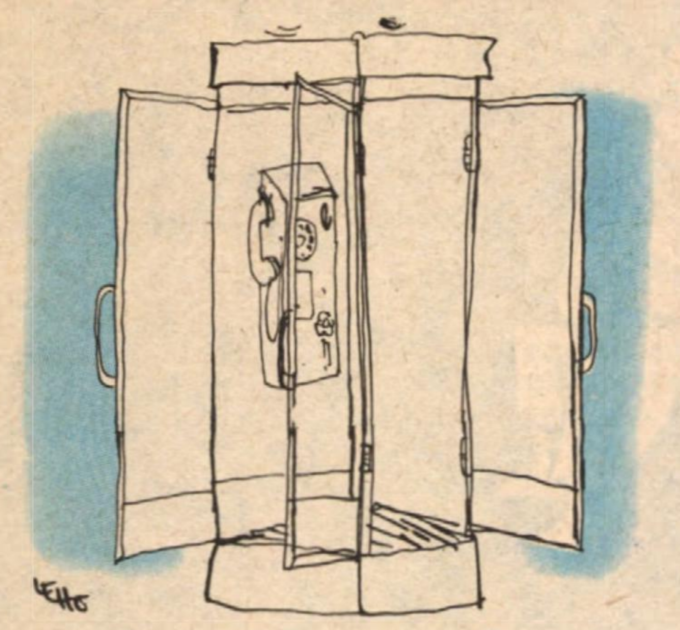

— Mondja, szerkesztő úr, ez egy örömtanya?!

Telefon-tervek

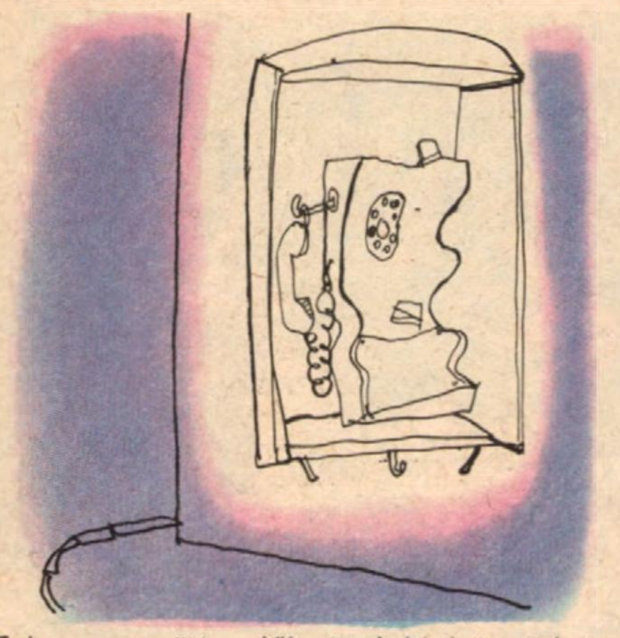
Lehoczki István rajzai

HÁROMAJTÓS TELEFONFÜLKE

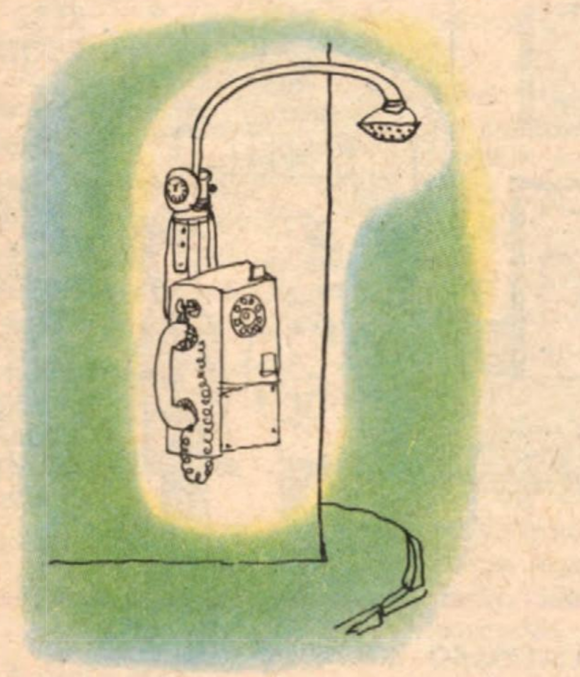
A több irányból egyszerre érkezők egyenlő eséllyel indulhatnak.

KÉPLÉKENY KÉSZÜLÉK

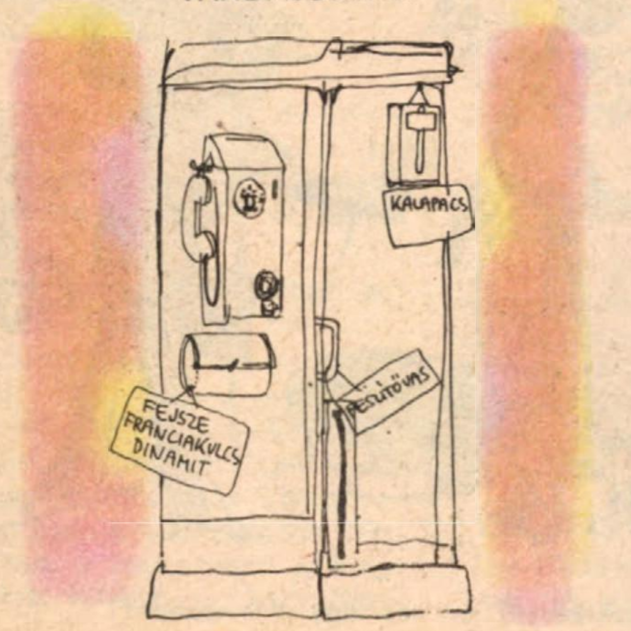
Felveszi az ütlegelők által kívánt alakot.

BŐBESZÉDŰ TELEFONÁLÓKNAK

Három perc után a zuhany automatikusan bekapcsol.

VANDÁLOKNAK

A CSEL

(EGY ÍZIG-VÉRIG SPORTEMBER VALLOMÁSA)

Az úgy volt, hogy a sportból mindig bőven kijutott, a kultúrát viszont csak elvétve látogattam s akkor is a hátsó lépcsőn. Versenyszezonban ez még hagyján, de holt idényben annál kockázatosabb. Holt idényben könnyen keveredik rossz társaságba az ember. Például széplelkek közé. Soha nem hallott nevekkel dobálóznak órákon át s közben úgy szenvednek az oltári műveltségüktől, hogy majd belegebednek. Én meg csak kuksolok kukán, mint Cocteau a kuktában, na, mondhatom. hülye egy érzés.

Legutóbb már nem is bírtam tovább, cselhez folyamodtam és ellentámadásba lendültem.

— Semmit sem utálok annyira, mint a félműveltséget — fakadtam ki, ami tőlem a legnagyobb pimaszság volt, mert az enyém jó, ha egy negyedet kitett. — Nem tudom, mit akarnak azzal a Milhauddal, meg Honeggerrel, amikor Gerd Müller mindkettőt lemossa a pályáról.

Elállt a lélegzetük. Biztosra mentem. Tudtam, hogy az FC Bayern gólzsákjáról még egyik sem hallott. De csak egy vézna szakállasban volt annyi kakaó, hogy felhúzza a szemöldökét.

— Gerd Müller? — nyöszörögte tétován. — Gerd Müller?

Felkacagtam, mint Richard a koporsón.

— Úristen, hová keveredtem! Csak nem akarják azt mondani, hogy hírét sem hallották Gerd Müllernek? Nos, Gerd Müller a hatvanas évek maestrojának, Uwe Seelernek legmarkánsabb követője. Fő műve, a „Motetta három lábra" a prehisztérikus iskola úttörő alkotása. Tizennyolc fokos skála, huszonkét tagú nagyzenekar, százezres kórus. Négy kereszt, öt bé, hat hosszúpálca. Magasság és mélység. Inferno és paradicsomszósz.

Lassan körém gyülekeztek. Volt, aki a lábamhoz

kuporodott. A háttérben egy tojásos nokedlihoz hasonló lány jegyzetelni kezdett. Folytattam.

— És, ami Gerd Müller a modern muzsikában, az Muhammad Ali a korabeli táblakép-piktúrában.

Körülnéztem a társaságon. Lesütötték a szemüket.

— Tessék — mondtam megtörten. — Tépik a szájukat, s közben azt sem tudják kicsoda Muhammad Ali.

Néhányan szipogni kezdtek, szavaim televényre hullottak.

— Muhammad Ali — folytattam könyedén, de korántsem fölényesen — mint neve is mutatja, a régi perzsa szőnyegszövők követője. Fekete, kék és zöld korszakát egyaránt a képzelet keleties gazdagsága jellemzi. A kontúrokat vaskos kesztyűvel hordja fel s a valőröket aztán álcsúccsal dörzsöli szét. Micsoda elegancia és mégis micsoda erő! Száll mint a lepke, döf, mint a méh. Nagyméretű pannója, a „Kelj fel, te csúnya öreg medve" Fekete Párduc díjat nyert Louisville-ben. Művészi hitvallását („Én vagyok a legszebb, én vagyok a legnagyobb!") számos honi mazsolánk is sajátjának ismeri el.

Ismételt unszolásukra még több órán át oktattam őket.

Hosszasan beszéltem egy neves bécsi művész, bizonyos Johnny Weissmüller kisplasztikáiról, részletesen elemeztem Eusebionak, a kitűnő latin koreográfusnak új balettjét, a „Benficát", dicsérő szavakat ejtettem Lev Jasin ikonjairól és hosszasan idéztem egy Arne Borg nevű viking skandináv népballadáit, amelyekhez — mint tudjuk — bizonyos Jesse Owens szerzett tárogatókíséretet.

A vézna szakállas utánam jött az előszobába.

— Mester — szólt nagy respektussal. — Végtelenül tanulságos volt, amit annak a Gerd Müllernek a muzsikájáról mondott. Ön nemcsak vájt fülű ember, de vájt szemű is. Holnap mutatják be új szimfóniámat a Nagyvásárcsarnok pinceszínházának összes helyiségében. Lekötelezne, ha meghallgatná.

Ördög vigye a sznob lelkemet, elmentem. És akkor láttam, hogy a cselem minden, csak nem új, már itt is megelőztek.

A szakállas szimfóniája tisztára olyan volt, mintha Mark Spitz szerezte volna.

Peterdi Pál

LEÁNYKÉRÉS

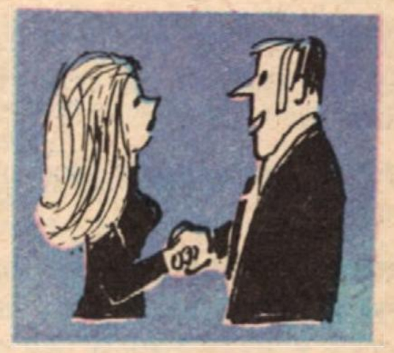
– Nyugodjanak meg, ha adnak havi háromezret, el tudom tartani a lányukat!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy nyolcvanéves öregúr húszéves lányt vesz feleségül. A nászéjszakán mindjárt bele is hal az izgalmakba. Másnap egy jóképű, fiatal közjegyző jelentkezik a húszéves özvegynél.

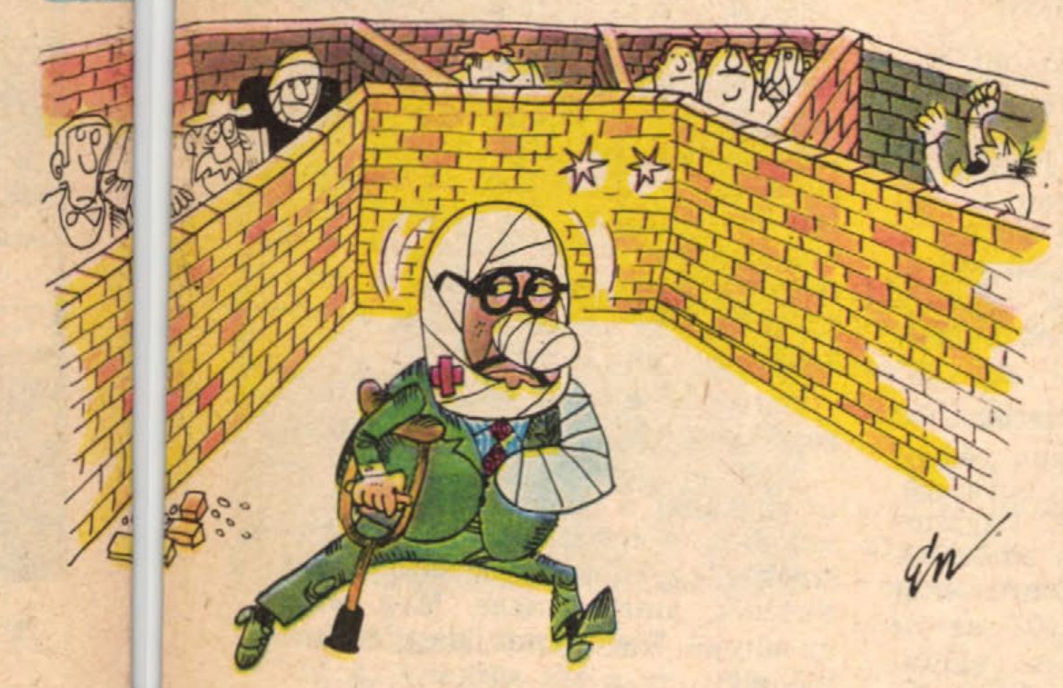
— Mit óhajt? — kérdi az ifjú nő bánatosan.

— Csupán a megboldogult végső akaratát jöttem teljesíteni!

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIRE TANÍTOTTA ŐKET AZ ÉLET?

Endrődi István:

– Egy életre megjegyeztem: mindig a fal az erősebb . . .

Szür-Szabó József:

– Az élet szép!

Várnai György:

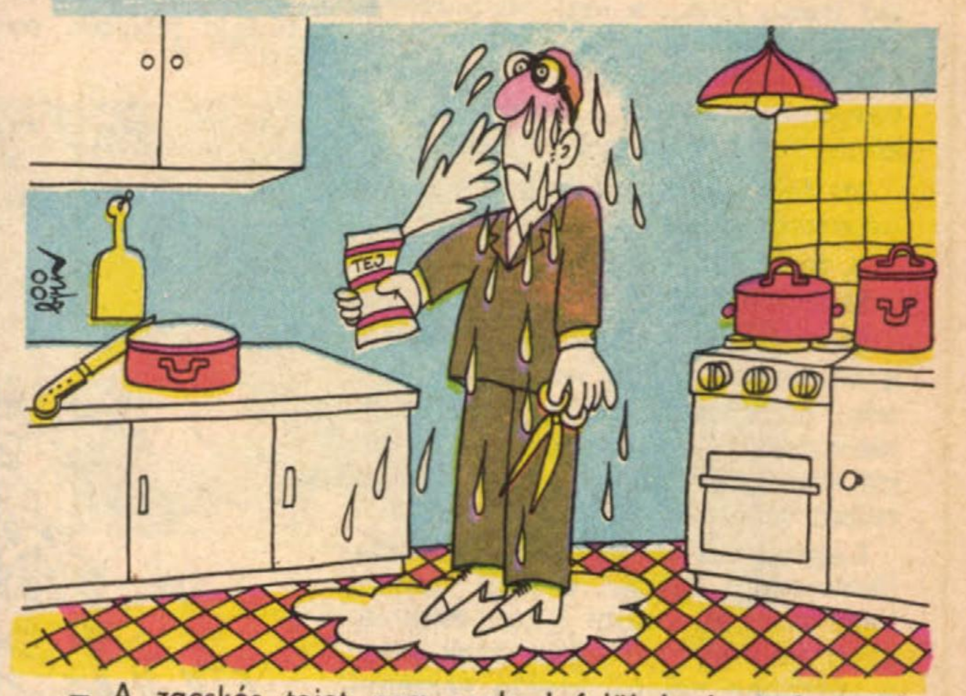
– Semmire, de azt alaposan megtanultam!

Fülöp György:

– Jobb huszonnyolcadikán egy veréb, mint elsején egy túzok.

Balázs-Piri Balázs:

– A zacskós tejet nem szabad felül levágni, ha alul fogja az ember.

Brenner György:

– Kesztyűbe dudálni.

Lehoczki István:

– Arra, hogy csak egy kislány van a világon!

Erdei Sándor:

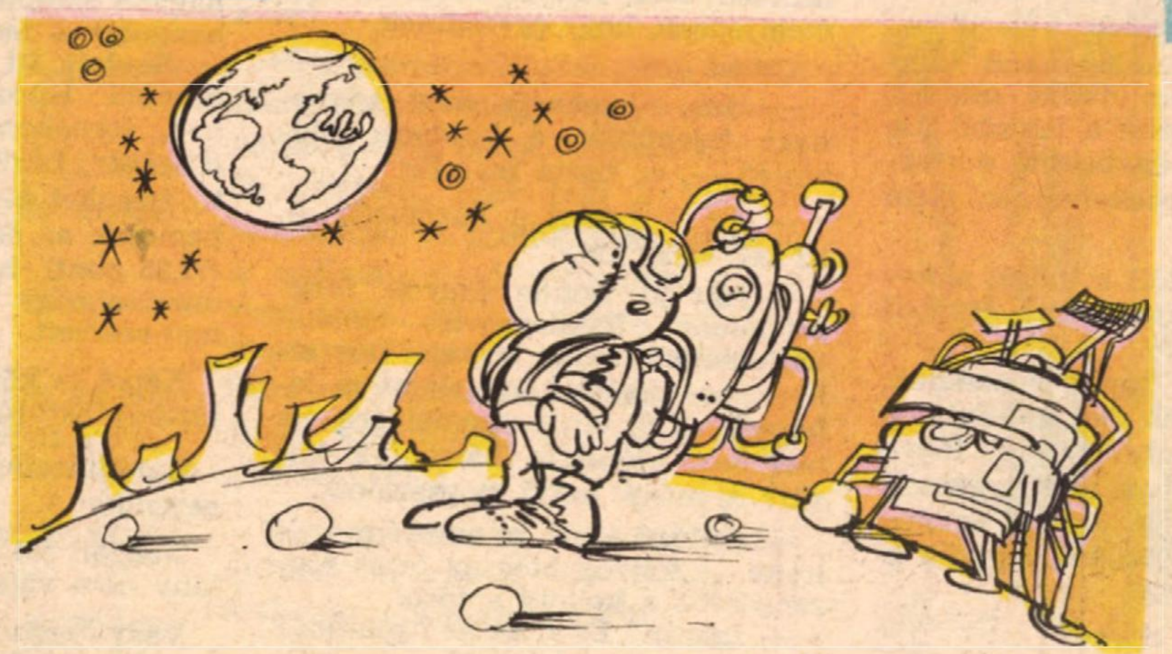
– Az udvariasságra!

Vasvári Anna:

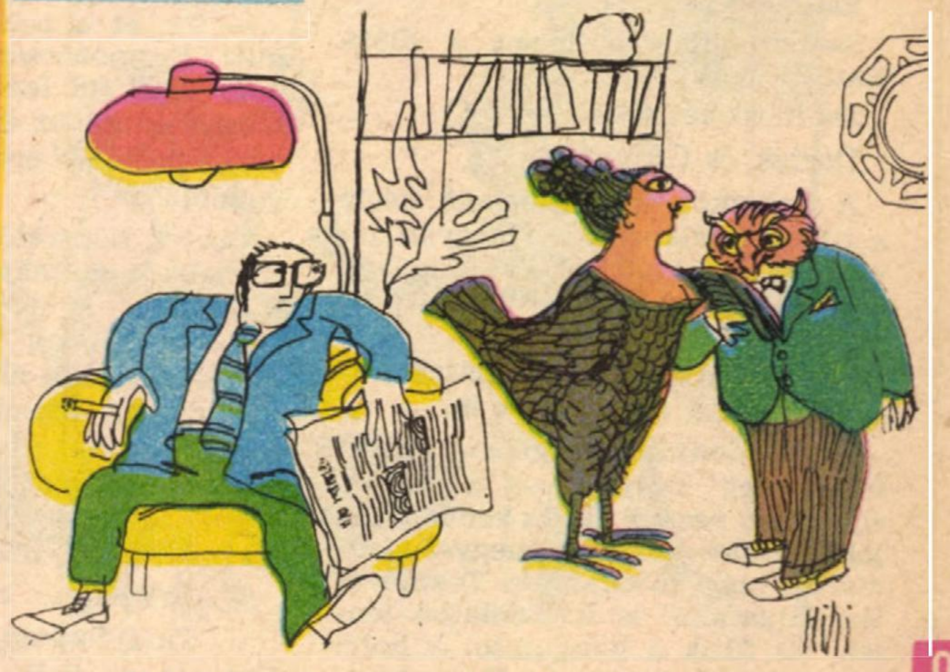
– Dohányozni, kanasztázni és hogy nyáron nagyon meleg van, télen nagyon hideg van . . .

Sajdik Ferenc:

– Megtanultam, hogy mindenütt jó, de legjobb otthon.

Hegedüs István:

– El kell fogadnunk másokat olyannak, amilyenek . . .

KÜRTI ANDRÁS:

Marcsi, a rakéta

KISREGÉNY

V. FEJEZET

EGY HANG A MAGASBÓL

Ha nincs foci...

Eltelt egy hét és kiderült; nem igaz, hogy minden csoda csak három napig tart. Mert nem lohadt, egyre erősebben lángolt a tűz, nem csökkent, fokozódott az érdeklődés, a lelkesedés Cserváron Gurgyán Marcsi iránt.

Borbolánné és ifjabb Tumpele Mihály napról napra nehezebben tudta biztosítani a tornászgyerek edzéseinek zavartalanságát, visszaverni a kíváncsiak ostromát.

Számtalan formában nyilvánult meg a rokonszenv a Gurgyán család iránt. Ditke a legjobb portékát kapta az üzletekben, a piacon, János a legérdekesebb munkákat a vasúti műhelyben, Marcsi a legkönnyebb kérdéseket az isiben.

Mi lehet a magyarázata e tartós népszerűségnek?

A foci.

Illetve a foci hiánya.

Mert ha egy városban közel negyedszázada hiába reménykedik a nép, hogy csak lesz valami említésre méltó helyi labdarúgás, és évről évre csalódás éri, akkor új szerelem után néz.

Legyen az kézilabda, birkózás, ökölvívás, kajak, asztali tenisz, vagy akár maratoni futás, csak legyen valami sportsiker, csak éljen a városban valami kiváló versenyző, így vagy úgy ki tudjunk válni a többi város közül, szerethessünk valakit, dicsekedhessünk valakivel.

Vagy legalábbis előlegezhessük valakinek a sikert, a dicsőséget, s magunknak az örömöt.

Hát így „futott be" Marcsi, még mielőtt akár egy szalagos érmet is nyert volna.

De pompás teljesítményt várt tőle a közeljövőben Cservár, s e várakozás egyáltalán nem megalapozatlan, ebben mindenki egyetért, aki a kislányt tornázni látta.

Érdekes módon két elsőrendű szakembernek vannak ezirányban súlyos aggályai.

Dortek Vilmosnak, a városi sportfelügyelőnek.

És Gurgyán Jánosnak, Marcsi apjának.

A diófa alatt

Este volt most is.

Ketten ültek a lócán a diófa alatt most is.

De most két férfi.

Dortek és Gurgyán.

A behemót sportfelügyelő kérte a titkos találkozást s Gurgyán javasolta az időpontot és a helyet, hogy avatatlan szem, fül ne lehessen jelen.

Savanyú rizlinget iszogattak, savanyú volt a hangulatuk is.

— Mindenirányú csőd — állapította meg Dortek —, a három egyesület vezetői teljes erővel fúrják egymást, járják a megyei fórumokat, még az Országos Testnevelési Hivatallal is kapcsolatba léptek. És fűtik a hangulatot a helyi sportbarátok között is. Hogy Marcsi csak az ő egyesületükben bontakoztathatja ki képességeit, a másik kettőben csak tönkre mehet. Engem meg ütnek-vernek minden oldalról, miért nem állok mellé-jük, miért nem fogom pártjukat.

— Engem — felelte Gurgyán — elsősorban Marcsi miatt rág a gond. Mert tényleg sokkal jobb volna a fejlődése szempontjából, ha nem az Előre hombárjában, hanem a Spartacus új tornacsarnokában edzhetne. És Mazur tényleg jobb edző a fiatal Tumpelénél lóugrásban és felemáson, viszont Borbolánné talajon és gerendán zsebrevágja Mazurt... Tudod, Vili, én már arra gondolok, legjobb lenne visszamennünk Pestre. Eredetileg sem akartunk mi itt örökre letelepedni, csak amíg a feleségem tüdeje teljesen rendbe jön, s összespórolunk annyi pénzt, hogy egy apró kertesházat vehessünk a főváros környékén...

— Most nem az kell — szólalt meg ekkor egy hang a magasból, s az ágak közül Marcsi dugta ki a szeplős képét —, most más kell!

— Hát te?! — kérdezte az apja.

— Hallgatóztál?

— Hallgatóztam. És eszembe jutott valami.

— Éspedig? — érdeklődött Dortek.

— Az, hogy egyesüljön az Előre, a Kinizsi, meg a Spartacus. És akkor én abban a szép, új teremben edzhetnék. Mazur Tibi bácsi taníthatna ugrani és felemászni, Borbolán Maca néni pedig talajt és gerendát. Nekem ez volna a legjobb.

Odalent Gurgyán kíváncsian nézett a sportfelügyelőre.

— Te, ez a prücsök mond valamit! Ez pontosan tudja mindig, hogy neki mi lenne a legjobb. De most mintha ez egybeesne a cservári sportélet érdekeivel is. Nem gondolod?

Dortek hátra dőlt a lócán, akkorát sóhajtott, majd lefújta Marcsit a fáról.

— Ti azt el sem képzelitek, mennyit törtem én magamat ebben az ügyben. Az első perctől fogva láttam, hogy itt a szétforgácsolt erőket, eszközöket össze kellene fogni, akkor ki lehetne rántani a szekeret a kátyúból.

— És? Ki van ellene?

— Tulajdonképpen senki. Helyes, jó, ez kell nekünk, mondja mindenki. És egyetlen ponton bukik meg az egész. Amiben nem lehet közös nevezőre hozni az Előre, a Kinizsi és a Spartacus főnökét. Tudniillik, hogy ki legyen az új, egységes városi egyesület elnöke!

— Három ember hatalomvágya, szereplési viszketegsége gátolja meg ennek az okos tervnek a megvalósítását?!

Megrázta busa fejét Dortek.

— Nézd, én nem akarom védeni őket, de azért nem ilyen egyszerű. Persze, ők sem angyalok. Egyáltalán nem. De nem három emberről, sokkal többről van szó, arra már én is rájöttem. Mert aki az új sportkör elnöke lesz, az előbb-utóbb a saját embereit ülteti be mindenhová. A szakosztályok független és nem függetlenített posztjaiba, sőt, még a raktárosok, a pályagondnokok, a fűtők is mások lesznek, még a mezeket, gatyákat is Annus néni fogja mosni és nem Piri néni, ha Darida lesz az elnök, és nem Vilt, vagy Hegyháti. Ha összeszámolod az érdekelt személyeket, azok családtagjait, barátait, ismerőseit, mindjárt kiderül, hogy az elnök személye — cservári méretekben — szinte társadalmi probléma! Ezért nem lehet az egészből semmi.

Fentről, a lombok közül ellenvélemény csipog ki.

— De lehet. Meg kell mondani az elnök bácsiknak, hogy ha nem fog rajtuk a jó szó, lesz megint egy újságcikk az újságban, hogy a Gurgyánék visszamennek Pestre. Mert én itt az ő veszekedésük miatt nem fejlődhetek. Ez meg lesz írva mindenkinek. És hogy foci is azért nincsen. Meg semmi. Ettől ők úgy megijednek, hogy egyesülnek.

Csend.

— Hm — vakarja meg vörhenyes fejebúbját a hajdani súlyemelő —, ez tiszta zsarolás.

— Az — bólint a házigazda —, az kell most ide.

— Hát jó. Benne vagyok. Megpróbálom. Mindenesetre sokkal valószínűbb volna a rajtaütés sikere, ha egyúttal javaslatot is tehetnék az új elnök személyére. De melyiket ajánljam hármójuk közül? A másik kettő megsértődik!

— Ápluszbé ezt is másképp csinálta — kotyog bele az óriás töprengésébe a kobold a fáról.

— Igazán? És ki az az Ápluszbé? És mit csinált másképp?

— Az iskolatejet... Ápluszbé az én tanítónénim. Matekból. Ő az osztályfőci is. Az volt, hogy a gyerekek közül páran az év elején Galambos Lalit akarták tejfelelősnek, aki beszedi a pénzt és kiosztja a tejet. Meg a kakaót. Aki arra fizet be. De mások a Vojtek Irénkét akarták, mert neki mindig tiszta a keze. Mások a Minor Jancsit, csak úgy. Már a fiúk verekedtek is az udvaron. Akkor Ápluszbé azt mondta, hogy a három közül egy negyedik lesz a tejfelelős, ami matematikailag butaság, de az osztálybéke szempontjából az lesz jó. Így lett a Mison Vera. Őt senki sem akarta, miatta senki sem verekedett egymással, azóta is nagyon jól osztja a tejet. Meg a kakaót.

Dortek Vilmos tűnődő arccal forgatta kezében a borospoharat.

— Sose szégyelld magad — súgta oda neki a házigazda —, velem szemben is mindig ezé a kis boszorkáé az utolsó szó, mindig az történik, amit ő akar. Meg amit az anyja. Ezek ölnek meg engem idő előtt, ez a két sárkány. A kicsi meg a nagy.

És vigyorgott boldogan a Szerecsen Király.

— Tényleg — tűnődött el a sportfelügyelő —, miért ne lehetne az új egyesület elnöke is egy negyedik tag? Akit nem kötnek kapcsolatok, elkötelezettségek, akinek még nincs sleppje?... Miért ne lehetne az új, összevont egyesület elnöke például az idősebb Tumpele? Az ő ázsióját nagyon megemelte a Napló olvasóinál a legutóbbi cikke.

Epilógus helyett

Két hétre rá, hogy a diófa alatti beszélgetés lezajlott, újra szenzációs sporthír jelent meg a Cservári Naplóban. Ezúttal nem az utolsó, hanem az első oldalon.

Vezércikként!

„Végre egység!" — ez volt az írásmű címe, s arról számolt be, hogy a város három sportköre „Cservári Egység Testedző Club" elnevezés alatt egyetlen városi egyesületté olvadt össze, elnöknek idősebb Tumpele Mihályt választották meg, reméljük és hisszük és előlegezzük a bizalmat, és a felemelkedés egyetlen útja és ezzel mindnyájunk régi vágya teljesült...

— — —

Két hónapra rá, hogy a diófa alatti beszélgetés lezajlott, megjelent egy hír az országos sportlapban, „Marietta öt aranya" címmel.

Az állott ebben az írásműben, hogy a XI. nyári úttörő olimpia miskolci országos döntőjén minden nagyon színpompás volt, a legjobb hangulat a fedett sportcsarnokban uralkodott, itt született ugyanis az olimpia legragyogóbb teljesítménye, tornában. Gurgyán Marietta (Cservár, Lőrincz utcai ált. isk.) a tíz-tizenkét évesek korcsoportjában nemcsak az összetettet nyerte meg (72,25 pont), hanem külön-külön is mind a négy tornaszeren aranyérmet szerzett.

Képet is közölt a lap az „abszolút-bajnok"-ról.

Balettmozdulattal pipiskedik a gerendán.

Nagyon jól mutat, pedig a kislány nem valami szépség.

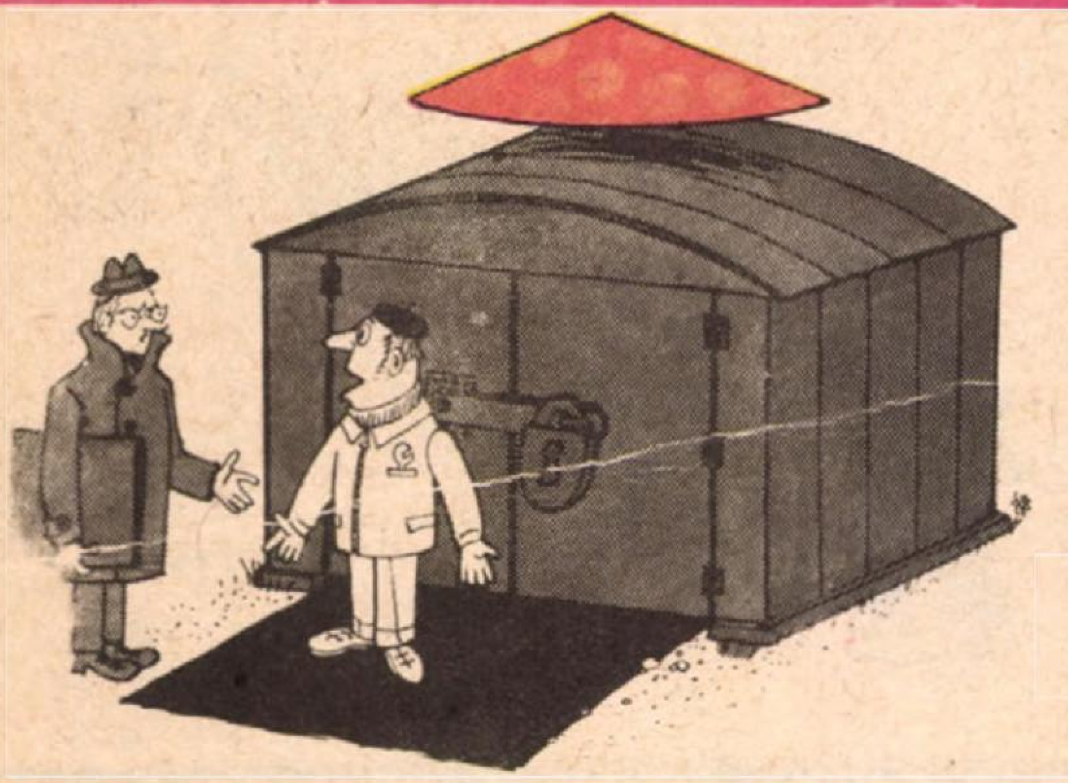
Vagy mégis az?

Vége

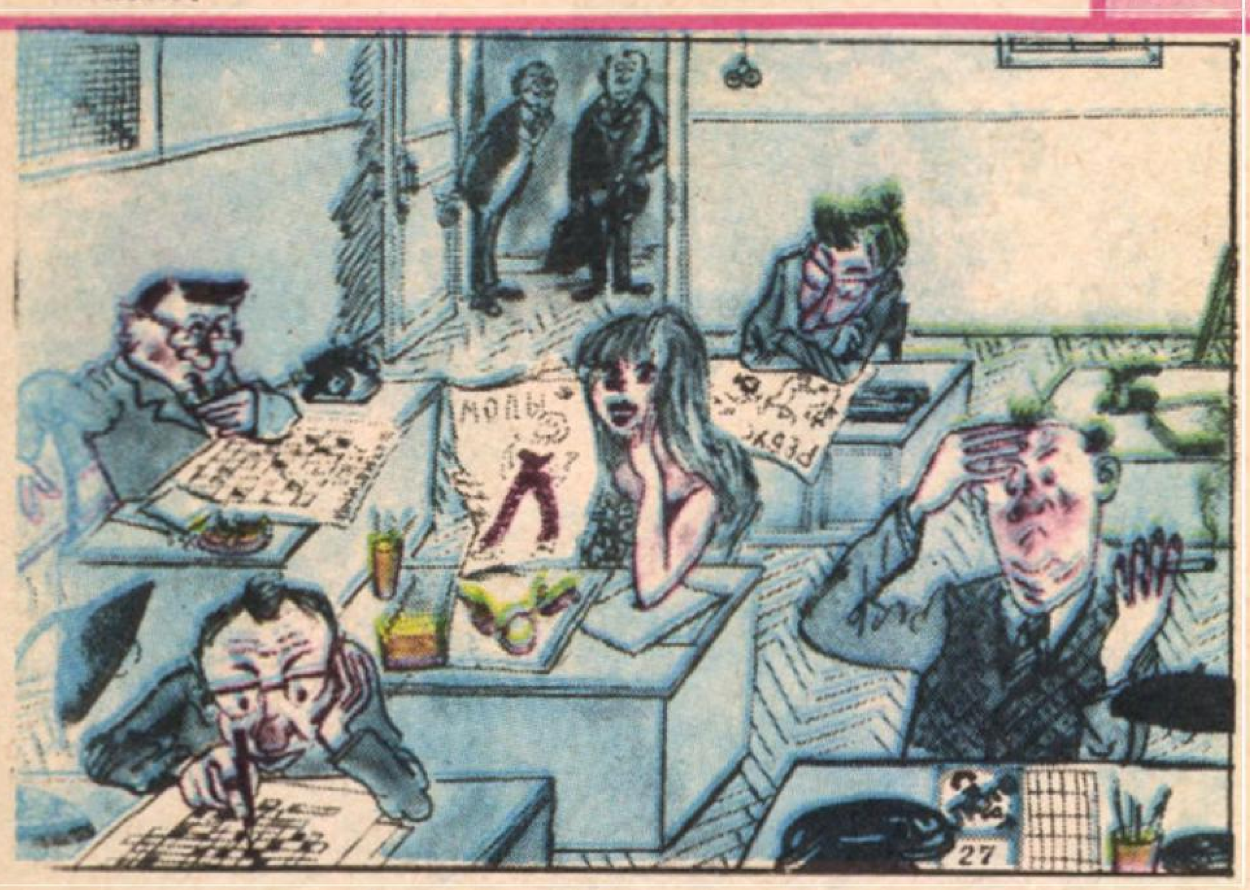

NYOMOK
SAJDIK
BRENNER
BALÁZS-PIRI
DALLOS
VÁRNAI
FÜLÖP
HEGEDÜS

IMPORT HUMOR

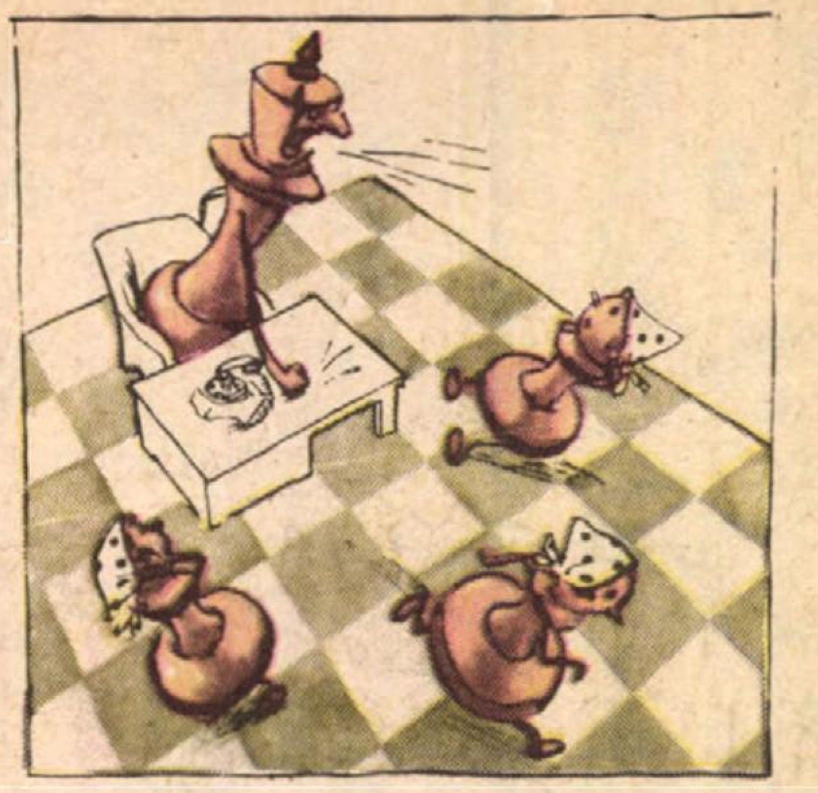
SZOVJETUNIÓ

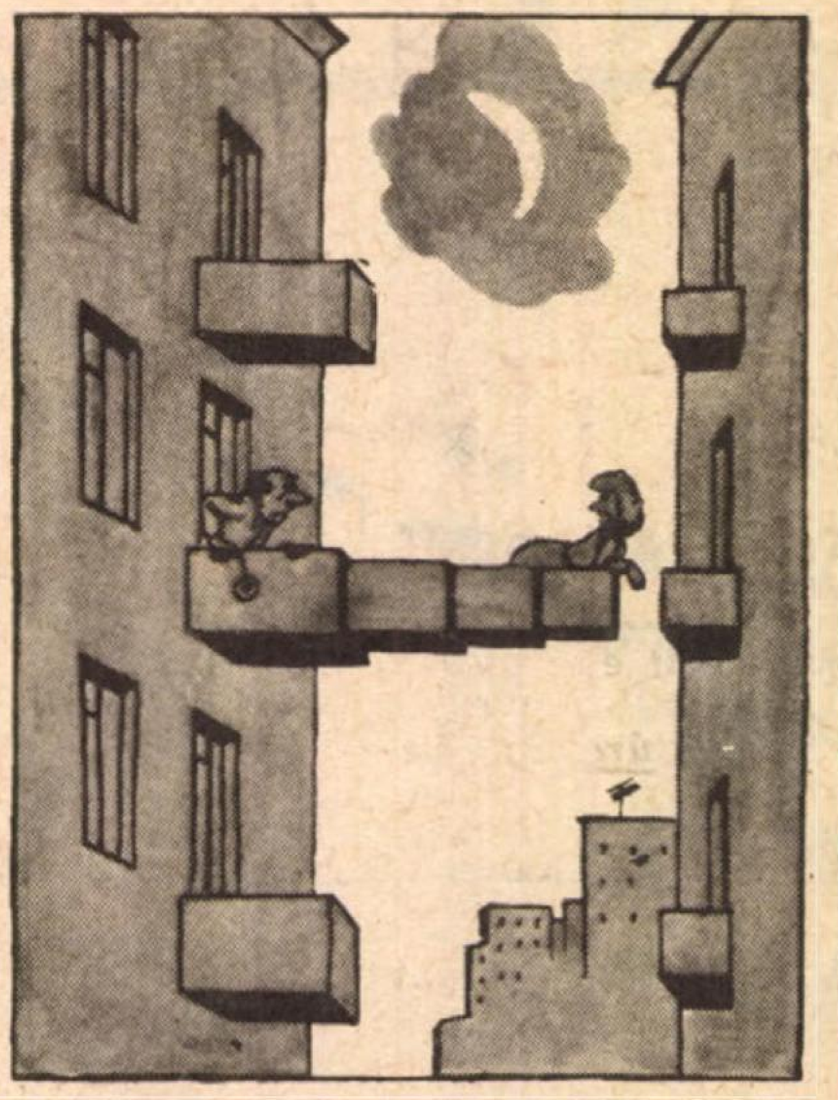
– Azt mondja az elvtárs, hogy ez a garázs nem való a játszótérre? Tudja, meddig fogok én játszani a kocsimmal, amíg rendbehozom?

E csoportunk dolgozói megoldatlan problémákkal találkoznak...

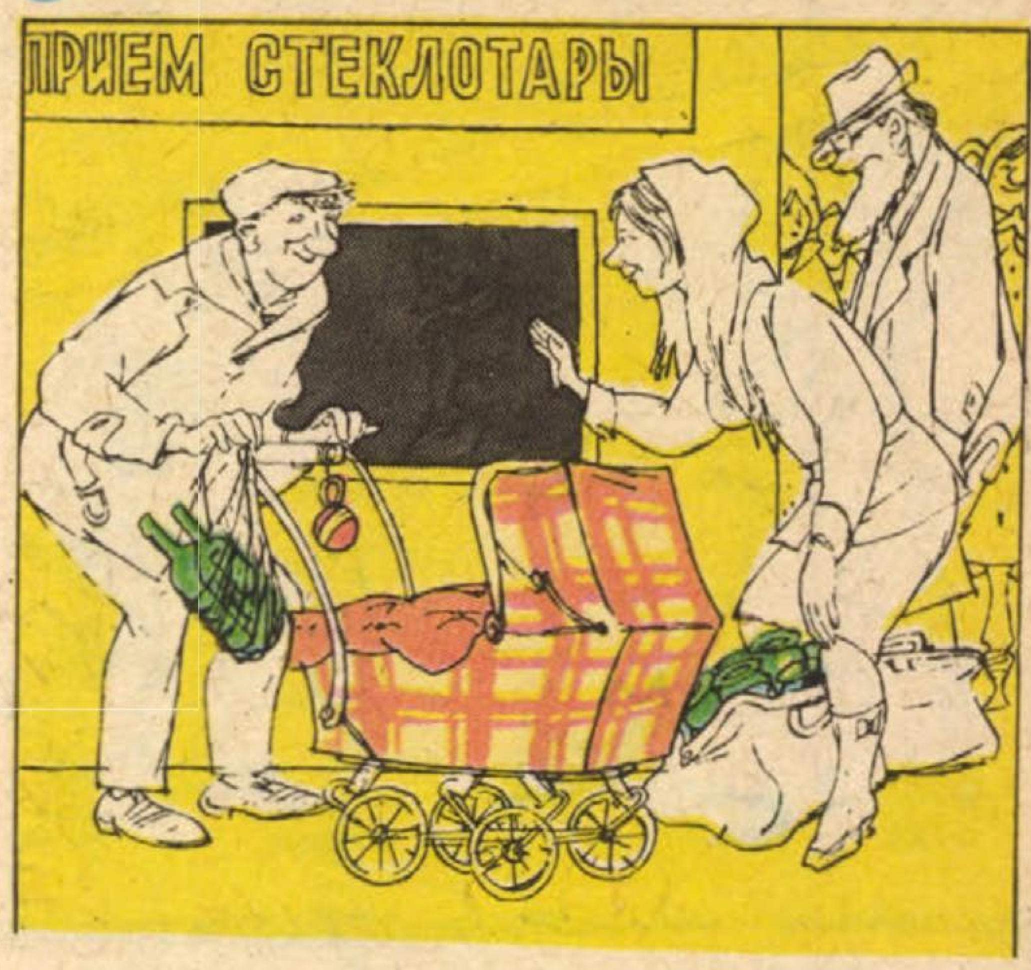
– Matt!

– Még egy kicsit hosszabbítsd meg az erkélyt, Alexej, a függöny miatt nem látok be jól Popovicsék lakásába...

ÜVEGBEVÁLTÓNÁL

1

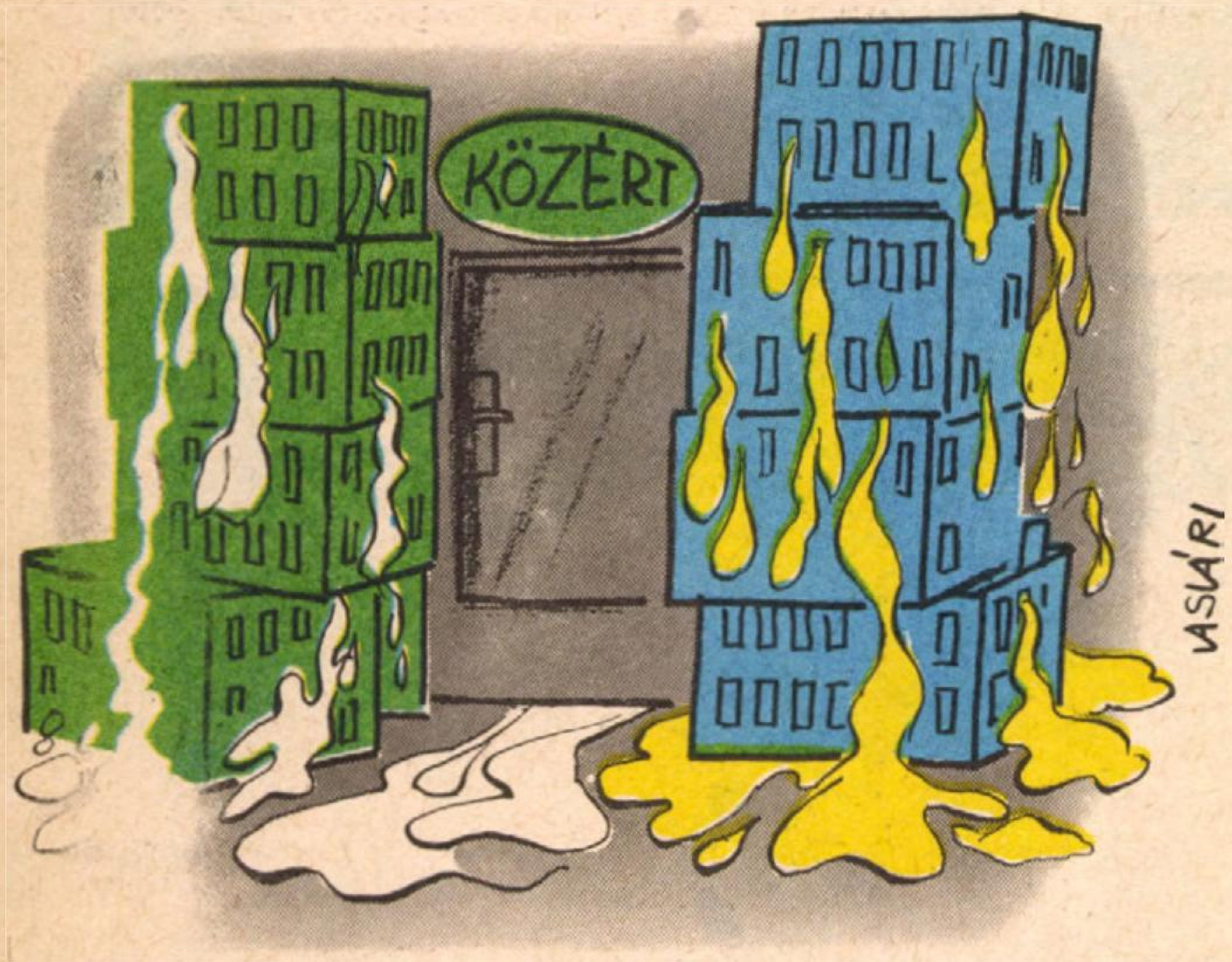
– Parancsoljon, kérem, ön gyerekkel van...

2

– Tessék?!?

TEJJEL-MÉZZEL FOLYÓ KÁNAÁN

KEVÉS AZ ÚJ SZÍNDARAB

– Vajon zenés musicalnek, vagy melodrámának dolgozzam át valamelyik színház részére?

SZILÁNKOK

INTERJÚ

– Ön, az Európa-szerte ismert autóversenyző, nem fél versenyzés közben?

– Soha. Csak az országúton, amely tele van balek autósokkal.

ÉRDEKHÁZASSÁG

– Csak azért mentem férjhez, mert külvárosban lakom és este félek egyedül hazamenni.

KRITIKA

A cirkusz műsorából az erőművész volt a leggyengébb.

KÖZMONDÁS

– Ismeri azt a közmondást, hogy mindenki seperjen a saját háza előtt?

– Nekem aztán hiába szellemeskedik — válaszolta sértődötten a házmesterem.

SZÜLŐI DORGÁLÁS

– Látod, fiam, ha annak idején rendesen tanultál volna az iskolában, most meg tudnád fejteni ezt a keresztrejtvényt.

ROSSZ HÁZASSÁG

Kovácsékat már csak a közös szerzeménynek számító Trabant tartja együtt.

VÉKONY FALAK

Kisstől elvált a felesége, mert hangosan

horkolt. De mi lesz velem, a szomszédjával?

KUTYA

Brahovácz büszkén meséli:

– A fajtiszta állatnak kevesebb az adója, de nekem ma már korcs kutyára is telik!

(galambos)

TÜCSÖK és BOGÁR

Csupa napfény, csupa virág ...
(A miskolci Népkertben fotózta Orosz Tamás)

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

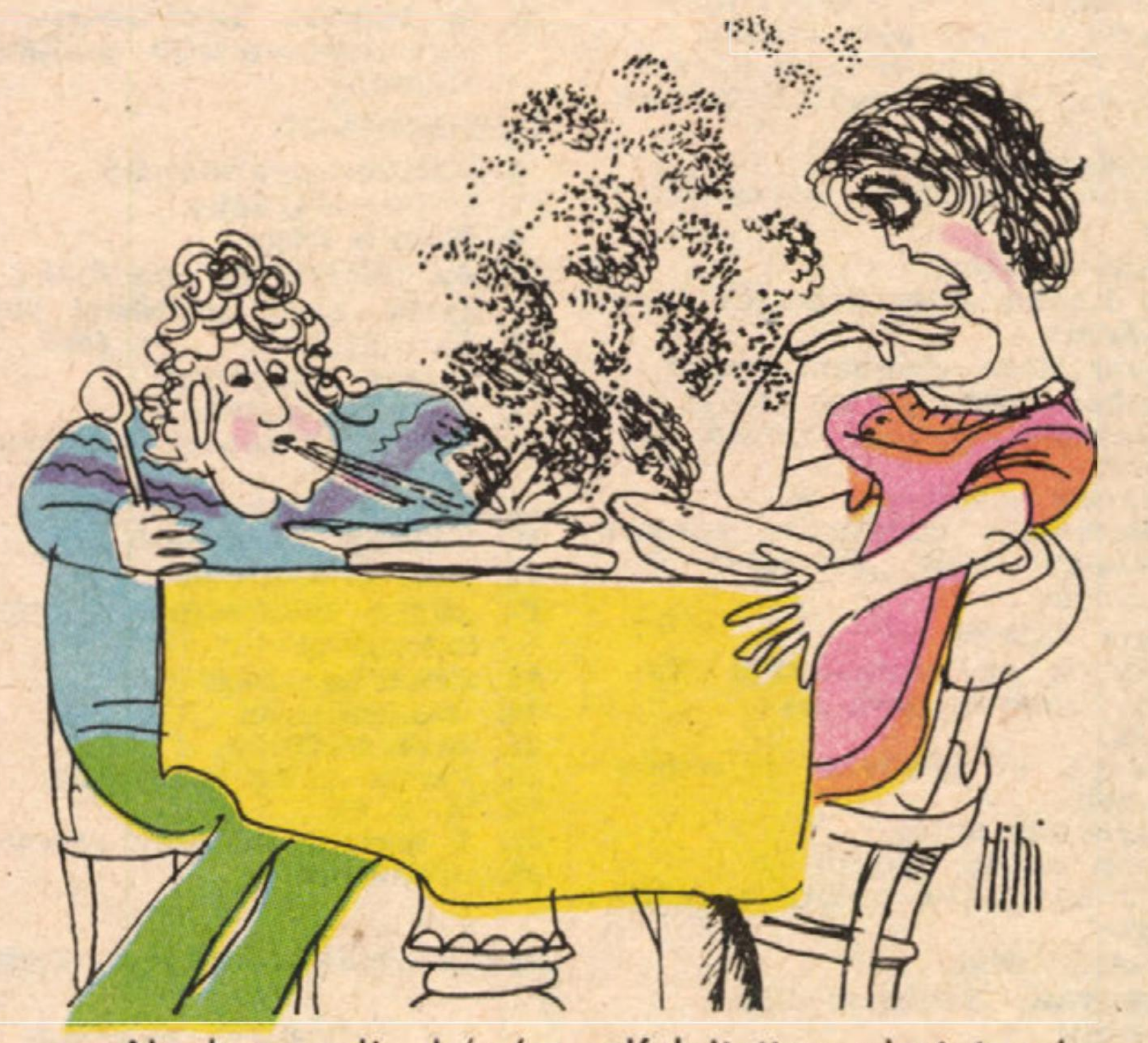
Hát ez bizony hát és nem has!
(A Ludas Matyiban észlelte Dunka Lilla, debreceni olvasónk)

Látóhatár? No hiszen!
(Beküldte Kenedi István)

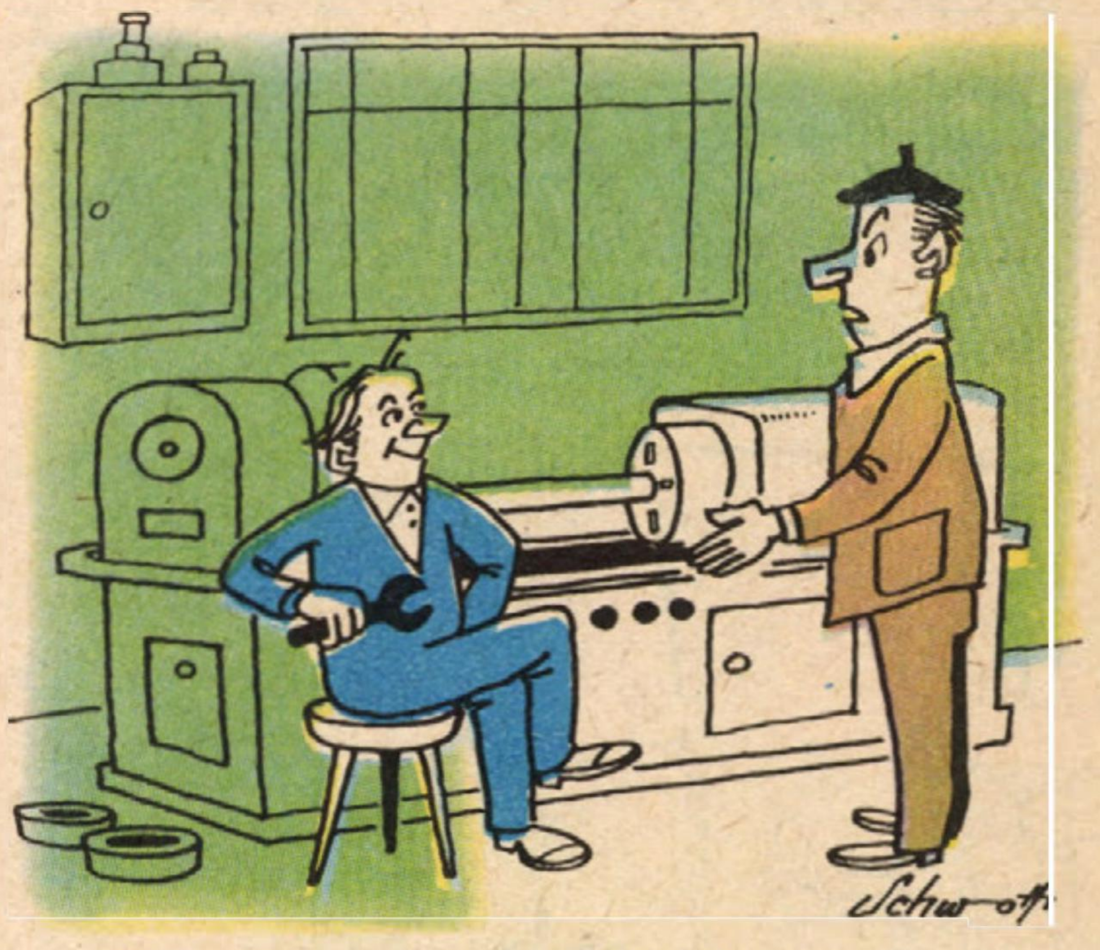
Legutóbb közöltük rovatunkban az Esti Hírlap egyik fotóját. A kép jégvitorlást ábrázolt, az aláírás fakutyáról beszélt. Leszögezzük, hogy ezért a tévedésért nem Bozsán Endrét, a kép készítőjét terheli a felelősség. Ő tudta, hogy mit fényképez ...

ABSZOLÚT KEZDŐ

– Ne haragudj, drágám, elfelejtettem vizet tenni a levesporba ...

FOGLALKOZÁSI ÁRTALOM

– Mi az, öregem, üldögélünk?
– Hirtelen olyan munkakedv jött rám! Most megvárom, amíg elmúlik ...

A BÜROKRATA SÍRFELIRATA

* * *

E sírkőnél állj meg, vándor: itt nyugszik jó Stempli Jenő,
Fő ügyirat-tologató, pecsétőr és tisztviselő.
Elnyelte az akta-tenger, megfúlt saját elemében,

Testét a föld befogadta – iktatószám ellenében.
Kötelességtudó férj volt, sok kis Stempli szülőapja,
Igazhitű bürokrata, Szent Bürokráciusz papja.

Stempli kartárs életművét megőrzi sok nemes tette,
Egyszer még a feleket is egész emberszámba vette.
Ezt megbánta: vezeklésül buzgón böjtölt, diétázott,
Minden nap kilenctől ötig száraz paragrafust rágott.
A halál ad acta tette, teste enyész sír porában,
De szelleme kísért még sok hivatalban, irodában.

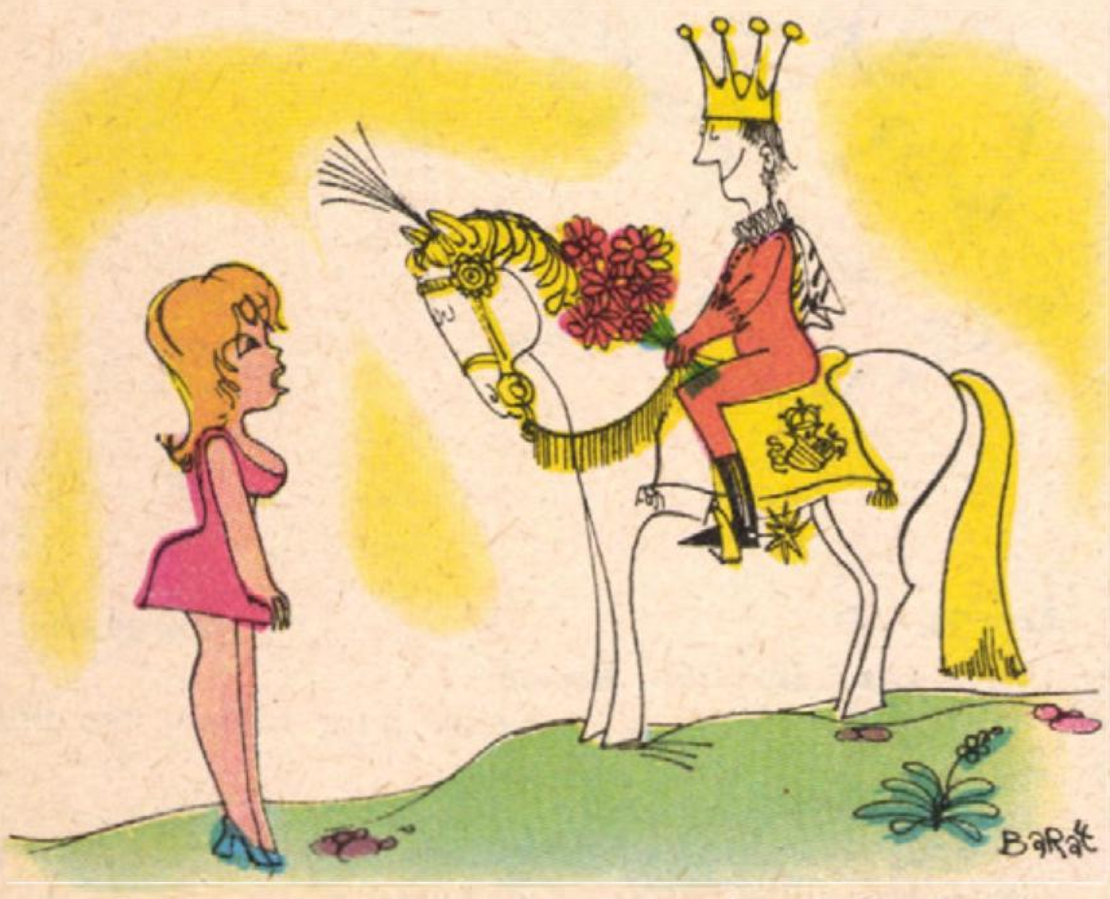
Vándor, rebegj fohászt érte, gyarlóságaira ne nézz,
Legyen neki könnyű a föld, és a feltámadás nehéz.

Vajk Vera

VIZSGAIDŐSZAK AZ EGYETEMEKEN

ÁLLATBARÁT

– Lehet, hogy ez egy szegény, elvarázsolt béka?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy állatkereskedésbe vevő lép be és azt kérdi:

— Majmuk van?

— Van kérem! — feleli az eladó —, azonnal hívom a főnök urat!

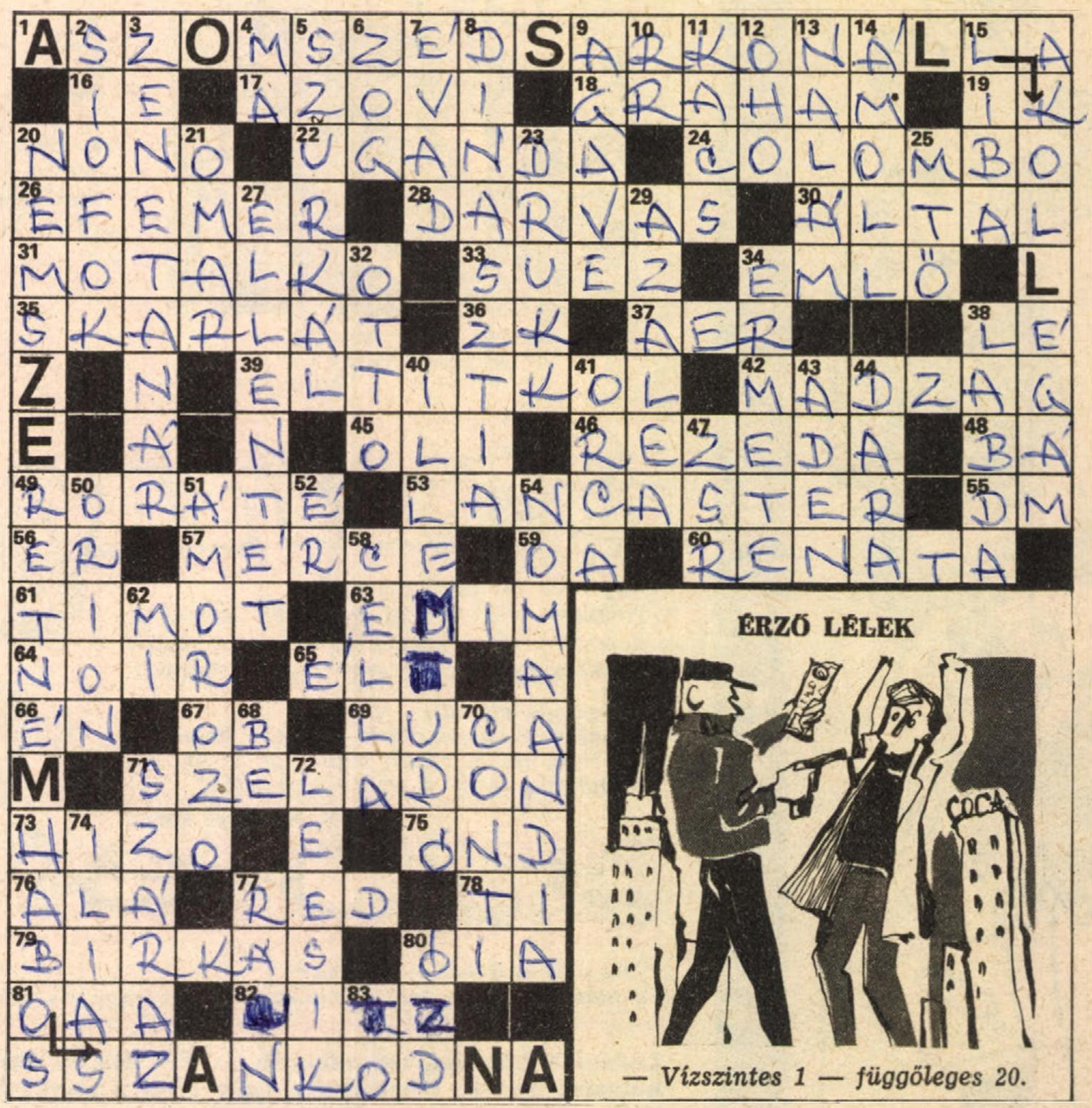
ÖREGEK NAPKÖZI OTTHONA

– Ne írja ki a nevünket, aranyoskám, mert az roppant kellemetlen lenne a magas állású gyerekeinknek!

ÉRZŐ LÉLEK

Mr. Smith-t álarcos rabló állítja meg New York egyik sötét mellékutcájában: — Pénzt vagy életet! — Smith úr előveszi a pénztárcáját, átadja és menne tovább, de a rabló visszatartja: — Várjon, uram! Ezt a tízdollárost visszaadom magának! Majd így folytatja: — Vízszintes 1 — függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

16. Német kettős mássalhangzó
17. Beltenger neve a Szovjetunió fekete-tengeri partvidékén
18. Egy diétáskenyér-fajta neve (és egy nagy angol kémikusé is)
19. Igevégződés
20. Enyhe, kedélyes figyelmeztetés
22. Afrikai állam
24. Sri Lanka (régebben: Ceylon) fővárosa
26. Rövid életű, gyorsan elmúló — közhasználatú görög szóval
28. Nemrégen elhunyt kiváló írónk
30. Igekötő is, névutó is
31. Etilalkoholt tartalmazó benzin
33. Újabban sokat „szereplő" csatorna
34. Tejet választ ki
35. Világos, égő piros szín (és egy betegség neve is)
36. Z. K.
37. Levegő — görögös összetételekben
38. Folyékony dolog
39. „Nem említi senkinek"
42. Csomagoláshoz gyakran szükséges
45. Becézett Olga
46. Egynyári, kellemes illatú növény
48. Bácsi — népiesen
49. Hajnali mise
53. A piros és fehér rózsa harcában elpusztult angol királyi dinasztia
55. D. M.
56. Német személyes névmás
57. Pontos beosztású finom mérőeszköz
59. O. A.
60. Idegen női név
61. Ritka férfinév
63. Mohamedán uralkodó
64. Fekete — franciául
65. Sírköveken olvasható szó
66. Csekélységem
67. Folyó a Szovjetunióban
69. December 13-án van a napja
71. Azt az ifjút nevezték így régebben, akinek életeleme az udvarlás volt
73. Megbecsült háziállat
75. A hét vezér egyike volt
76. Igekötő
77. Vörös — angolul
78. Te meg ő
79. Kiváló énekesnőnk (Lilian)
80. O. I. A.
81. O. A. A.
82. A Magyar Tanácsköztársaság legemlékezetesebb plakátjának alkotója

FÜGGŐLEGES

2. Balatoni nyaralóhely
3. Szak-pedagógus
4. Ezen a napon
5. Az ökölvívóra mondják, ha gyors, apró ütésekkel támad
6. És mégis mo . . . a föld
7. Szezon magyarul
8. Uralkodócsalád
9. Amerika trópusi vidékein élő növény
10. Azonos mássalhangzók
11. Vékony, csavarodó szár
12. Nem oda Buda!
13. „Ugye mondtam!" — másik két szóval
14. Zenei hangnem
15. Háziszárnyas
21. Arab férfinév
23. Vizsga előtti szorongás
25. M. T. Ö.
27. A legjobb békésen elsimítani
29. Dísznövény
32. Magyar király volt a XIV. század elején
34. Olasz férfinév
38. A legáltalánosabb játékszer
40. Udvarias, jól nevelt
41. Arc
43. Kikötőváros az Arab-félszigeten
44. Malomipari termék
47. Z. S. R.
50. Csillagkép neve
51. Kissé divatjamúlt színpadi szerepkör
52. Mint az 56. vízsz.
54. Franciaország egyik tartománya
58. Rab lakása
62. Én meg te
68. Igekötő
70. Egykori olasz kalmár és világutazó
71. Az untató, fárasztó írásműre mondjuk
72. Amit leejtünk
74. Homérosz eposza
77. „Elege van belőle"
80. A magyar kohászat legrégibb telephelye
83. Állóvíz

KÉZENFEKVŐ MAGYARÁZAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mert az ügyvédem megmagyarázta, hogy ártatlan vagyok."

100—100 forintot nyert:

Nyúl Tiborné, 1022 Budapest, Hankóczy Jenő u. 29.

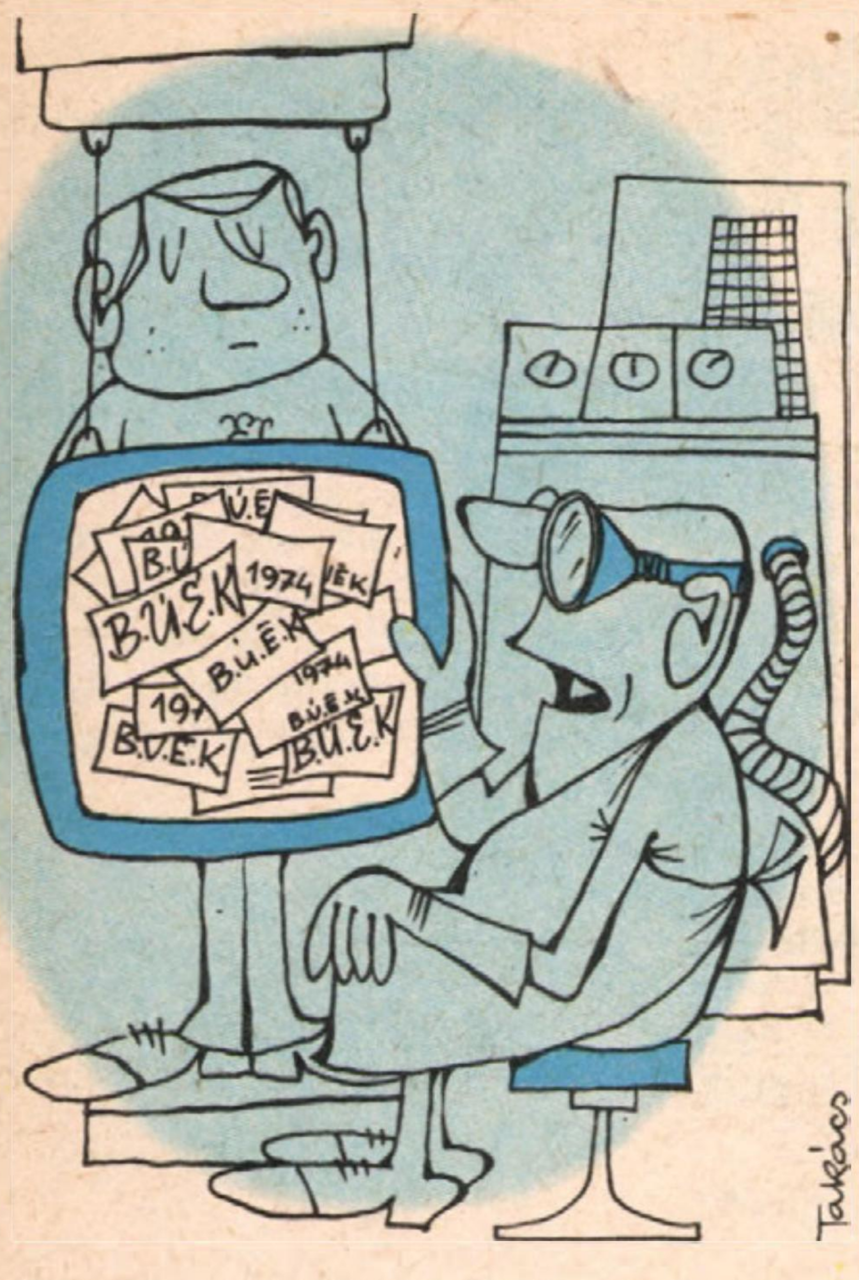
Badics Sándorné, 2040 Budaörs, Esze Tamás u. 3.

Verbényi Ferenc, 6722 Szeged, Hajnóczy u. 29.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
mertazügyvédemmegma
agárd de dromedár g
kételkedő ambo  agy
kramer e m jes anna
fe or jomadár gyaur
egál tanitonő u d á
lébol k len lampasz
src eb takarékos át
ök norden list zára
 iny ebro dm astra
hamuzsir s
oh lot ooz
gátak arne
yz j tl ol
ábrahám si
roskatag n
tl  timgad
a aréka de
tlanvagyok
```

DIAGNÓZIS

– Úgy látom, a sok újévi jókívánság megfeküdte a gyomrát!

AZ ERDŐ MÉLYÉN

– Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál, hálából megjavítom a kocsidat! . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Kovácsné rászól a férjére:

— Miért nem veszel fel egy rendes nyakkendőt?

— Ugyan szívem — feleli Kovács —, ebben a sáros időben éppen elég jó lesz ez is!

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-55 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ELLENSZÁMLA . . .

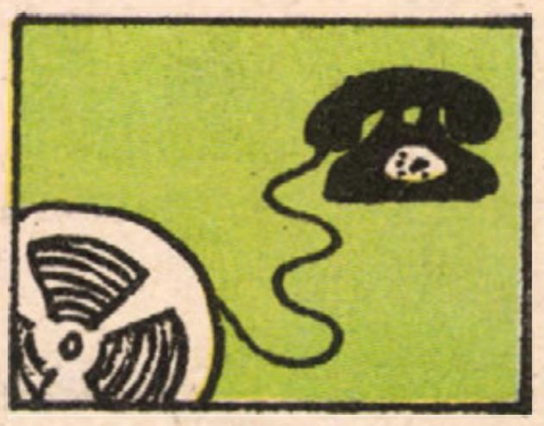
Luxemburgban aláírásgyűjtő kampány indult, hogy John Lennon, a hajdani világhírű Beatles együttes egyik tagja visszatérhessen Angliába. „Kedves királynő, kegyelmezzen meg nekem" mondotta John Lennon abban az év végi interjúban, amelyet a luxemburgi rádió készített vele. Lennont 1968-ban kábítószer birtoklása miatt elítélték. A börtönbüntetés elől külföldre utazott, s ha átlépné az angol határt, leültetnék. A jelenleg Hollywoodban tartózkodó Lennon emlékeztette Erzsébet királynőt arra, hogy „több jót tett a koronának, mint rosszat" és hogy „a kormány nem vetette meg azt a mérhetetlen mennyiségű valutát, amit rajtunk keresett". Az aláírásgyűjtő kampány első napján a Buckingham palotába 8000 kegyelemkérő levél érkezett.

APRÓHIRDETÉS

A Los Angeles Times című amerikai újság minapi számában a következő hirdetés jelent meg: „Sony 800 B típusú magnetofonról használt illetve letörölt szalagok jutányos áron eladók. Telefonáljon »Dick« jeligére az 1-202-456-1414 telefonszámra." Az még tréfának tűnhet, hogy Dick Richard Nixon keresztnevének becézett formája, s hogy a Watergate-ügyben szereplő elnöki magnetofon valóban Sony 800 B típusú.

A különös az, hogy a hirdetésben megadott telefonszám valóban a washingtoni Fehér Ház közvetlen hívószáma volt . . . Arról nincs hír, hogy akadt-e vásárló.

TAKARÉKOSSÁG

Egy Velence környéki templomból ellopták Tiepolo egyik világhírű képét, amely Szent Antal csodatételét ábrázolja. A rendőrség egyelőre tehetetlenül áll a bűntény előtt. A festmény ugyanis meglehetősen nagy, kétszer három méter, és ráadásul a karácsonyi készülődések időpontjában tűnt el a templomból. Mint kiderült, az egyházi hatóságok a Tiepolo-képet mindössze 1500 dollár körüli összegre biztosították. Amikor a rendőrség ennek oka után érdeklődött, az illetékesek azt válaszolták: „Úgy gondoltuk, takarékoskodunk a biztosítási díjakkal; ezt a képet úgysem lehet eladni."

POSTAFORDULTÁVAL

Nagy-Britanniában egy Margaret Garrity nevű hölgy „történelmet csinál". Ő az első, akit postai úton választottak el férjétől. Egy új angol törvény értelmében olyan házaspárok, akiknek nincs 16 évnél fiatalabb gyerme-

kük és legalább két éve külön élnek, postai úton is elválhatnak. Ki kell tölteniük egy űrlapot, amelyet mindketten aláírnak és eljuttatnak az illetékes körzeti bírósághoz. Az angol lapok szerint Margaret Garrity asszony válópere a postaforgalom év végi zsúfoltsága miatt negyvennyolc óráig tartott. Ebből azonban a bírói döntés mindössze húsz másodpercet vett igénybe.

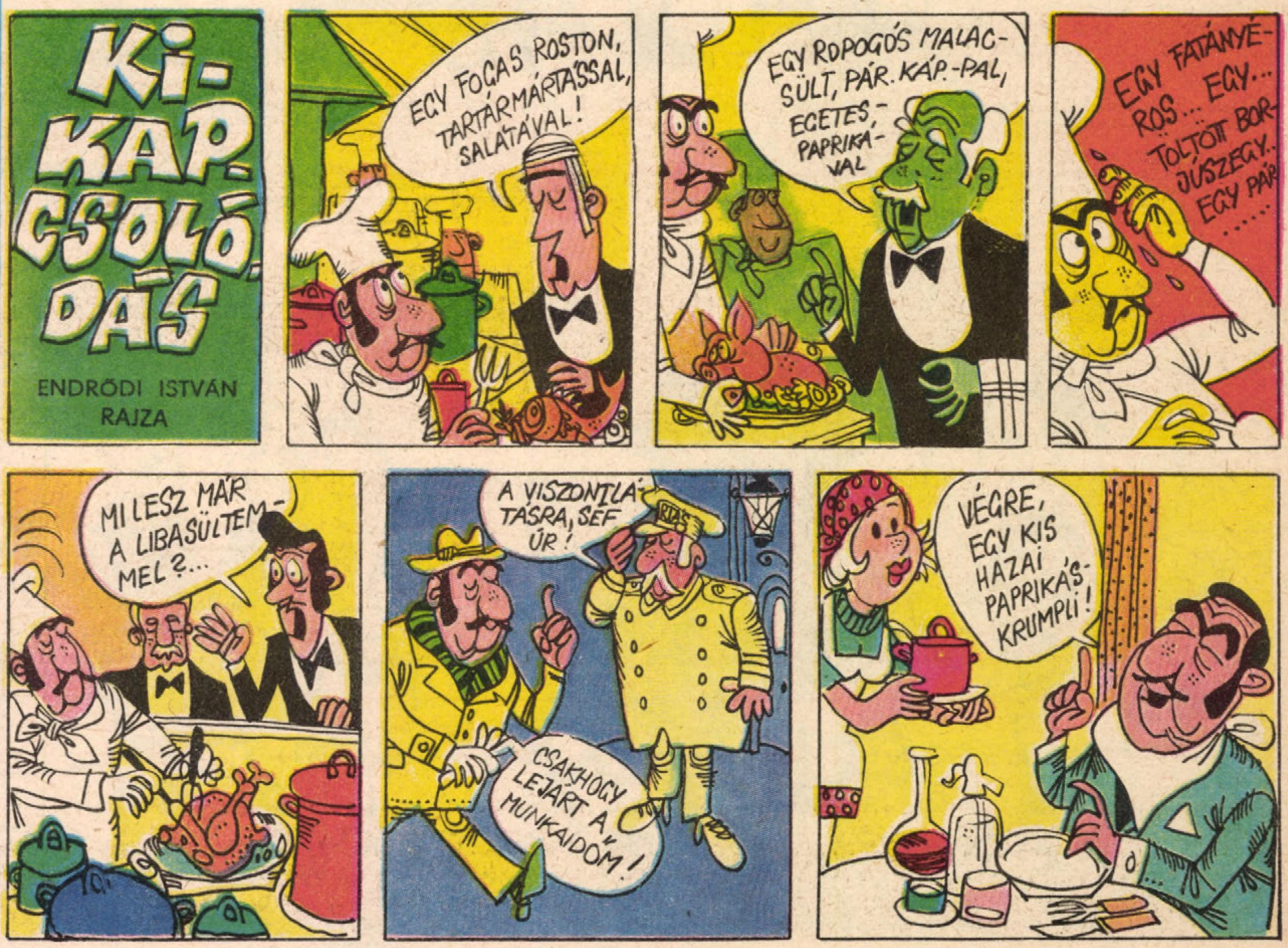
A GYŐZELEM GYÜMÖLCSEI

Arthur Valerian Wellesley, a jelenlegi (és nyolcadik) Wellington herceg meglátogatta a waterlooi csatateret. Utána felháborodott levélben fordult a belga kormányhoz. Elpanaszolta: az első Wellington herceg győzelmét megörökítő múzeum és a csatatéren felállított emlékmű „olyan elhanyagolt állapotban van,

mintha a waterlooi csatát Napóleon nyerte volna meg".

A herceg levelére nagy vihar tört ki belga politikai berkekben. A kormány nyilatkozatot tett közzé, amelyben arra emlékeztetett, hogy Belgium immár 142 esztendeje évi 70 000 dollárt fizet a Wellington hercegeknek. A pénzt 1815-ben az akkori holland király ajánlotta fel, s amikor a belgák 1831-ben függetlenek lettek, a kötelezettséget átvállalták. Részlet a belga válaszból: „Elég szégyen, hogy Belgium járadékot fizet valakinek, aki egy idegen országban él, s méghozzá egy olyan csatáért, amelyben Belgium nem is vett részt." Brüsszel egyébként okmányokkal bizonyította, hogy a Wellington hercegek 142 esztendő alatt egy garast sem költöttek a járadékból a Wellington-múzeum és az emlékmű fenntartására.

SZIVBÉLI BARÁTNŐK

– Én is nagyon szimpatikusnak találom a vőlegényedet, Lilikém...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Ferike diadalmasan meséli az iskolából hazajövet:

– A tanító bácsi elismerte, hogy én vagyok az okosabb!

– Hogy történt?

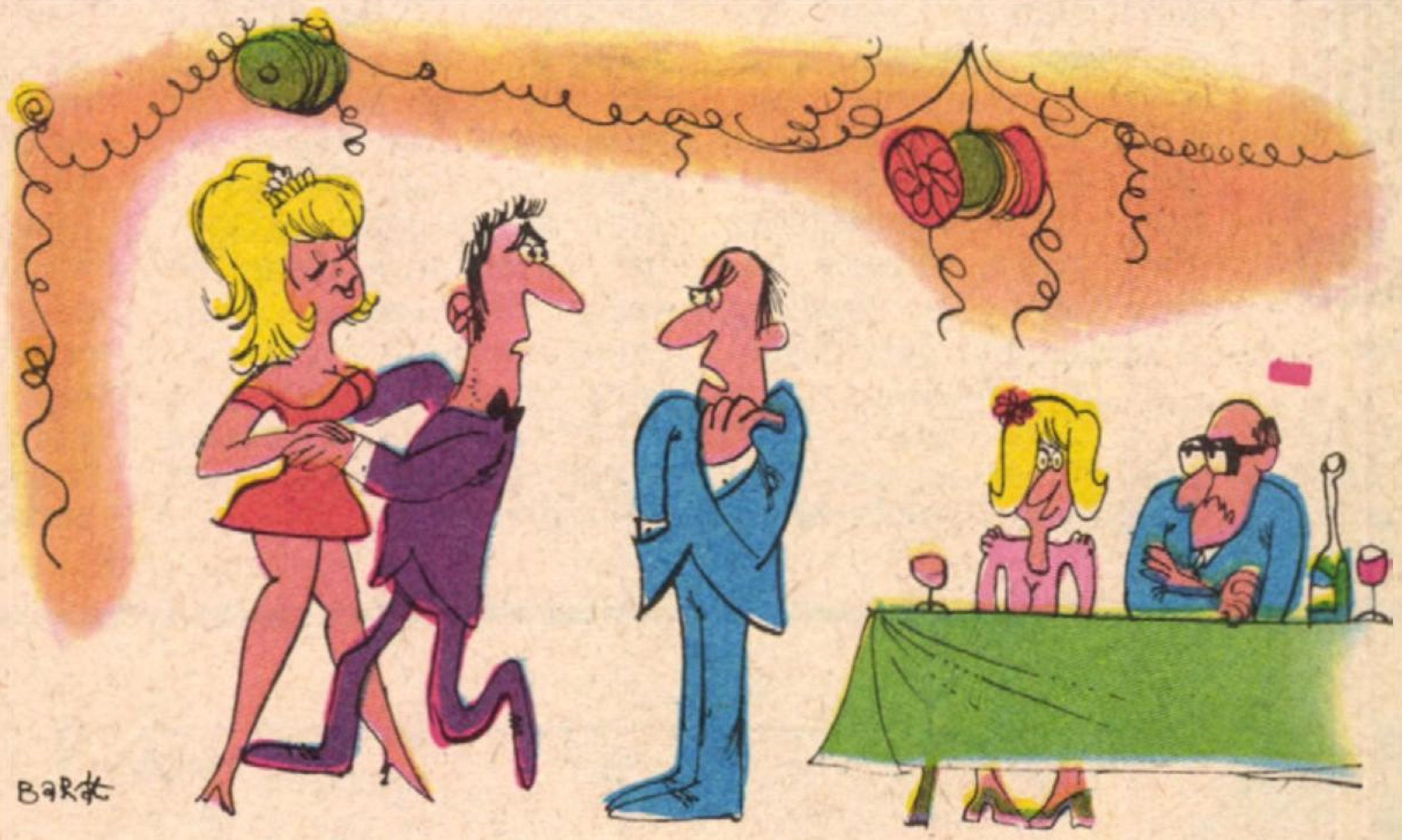
– Először azt mondta, hogyha valamit nem tudunk, azt mindig kérdezzük meg egy nálunk okosabbtól. És aztán megkérdezte tőlem, hogy mennyi ötször tizenöt!

BÁLI SZEZON

– Maga balek! Mondtam, hogy szőke a főnök lánya.

– De hiszen ez szőke!

– Ma szőke, de én magát tegnap figyelmeztettem.

tribün

Luigi Colani, a neves olasz versenyhajóépítő kesereg:

– A nyugatnémet evezőszövetség megkért, hogy építsek az olimpiára egy különlegesen könnyű és áramvonalas nyolcast. A hajó tervezése és megépítése százezer márkámba került. Feldmochingban kipróbálták, aztán szépen félretették. Egy vasat nem láttam tőlük, de még csak meg sem köszönték.

Ejnye, Luigi, hát a dicsőség az kutya?!

A Planai-lesiklóversenyt üvegszerűvé fagyott havon rendezték. A glecscserfutás győztese, az osztrák Klammerer, óránkint száztíz kilométer feletti átlagsebességet ért el, a vöröskeresztes helikopter egyre-másra hordozta a kórházba a sérülteket.

– Ez már nem síverseny – mondta Csiharu Igaya, a japán lesiklók vezetője. – Ez harakiri, nekifutással.

Chartchai Chionoi kemény legény. Az elmúlt hét év alatt háromszor nyerte meg Thaiföldnek a profiboksz pehelysúlyú világbajnokságát. Most bejelentette, hogy visszavo-

nul, újabb szakmával próbálkozik.

– Lótuszokat fogok tenyészteni! – mondta.

Helyes. Lehet, hogy a lótusz kevesebbet fizet, de legalább nem töri el az ember orrát.

*

***R**ióban történt, hogy Joao da Fonte játékvezetőt egy mérkőzés után a szurkolók a vállukra kapták és diadalmenetben hordozták a pálya körül. Az ünnepelt vékony hangon s*

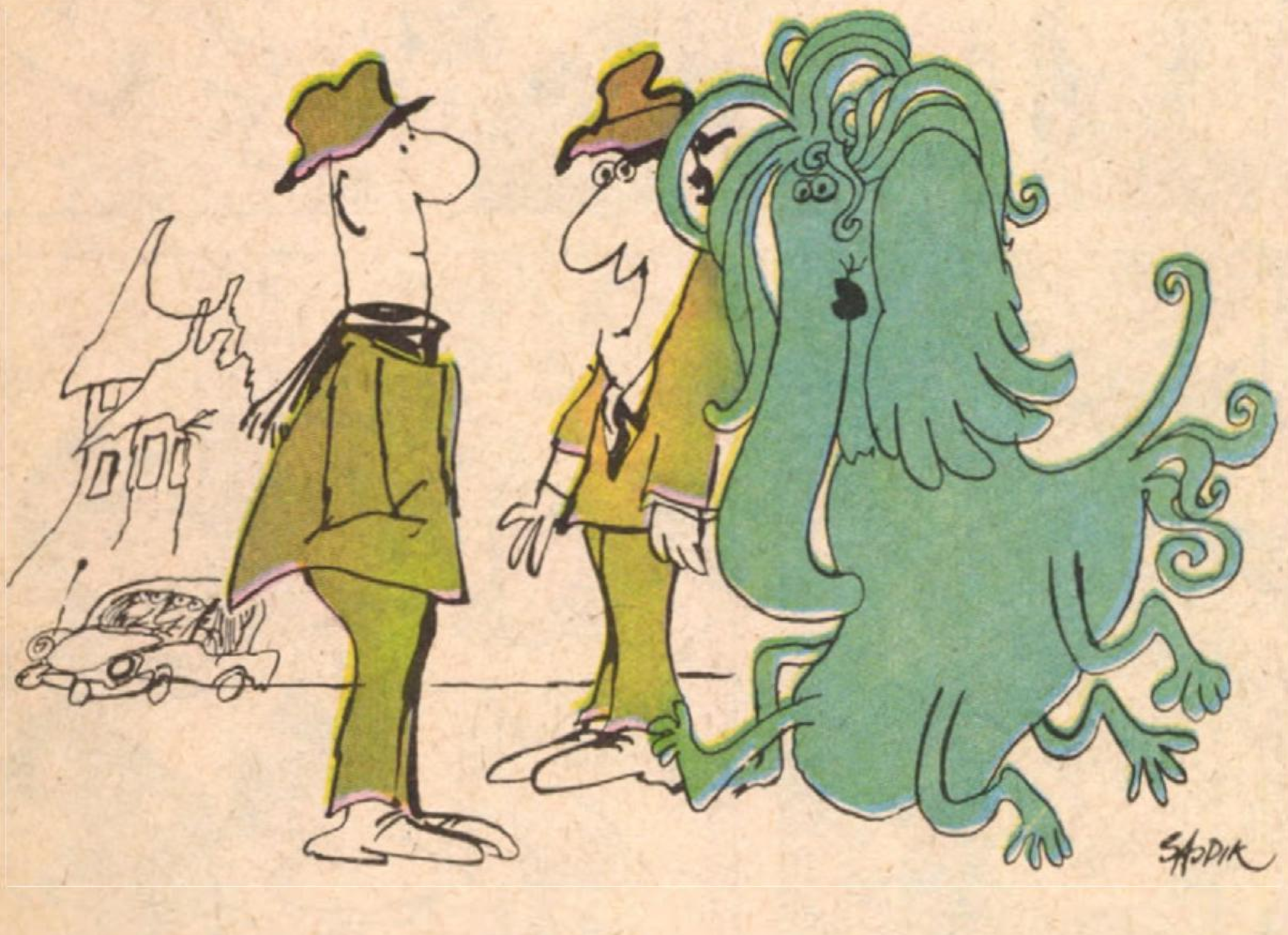
mind hisztérikusabban kiáltozott a magasból:

– Ilyen se fordult még elő... ilyen se fordult még elő...

Az utolsó métereken már a mentők vitték tovább. Hordágyon. Elájult a boldogságtól.

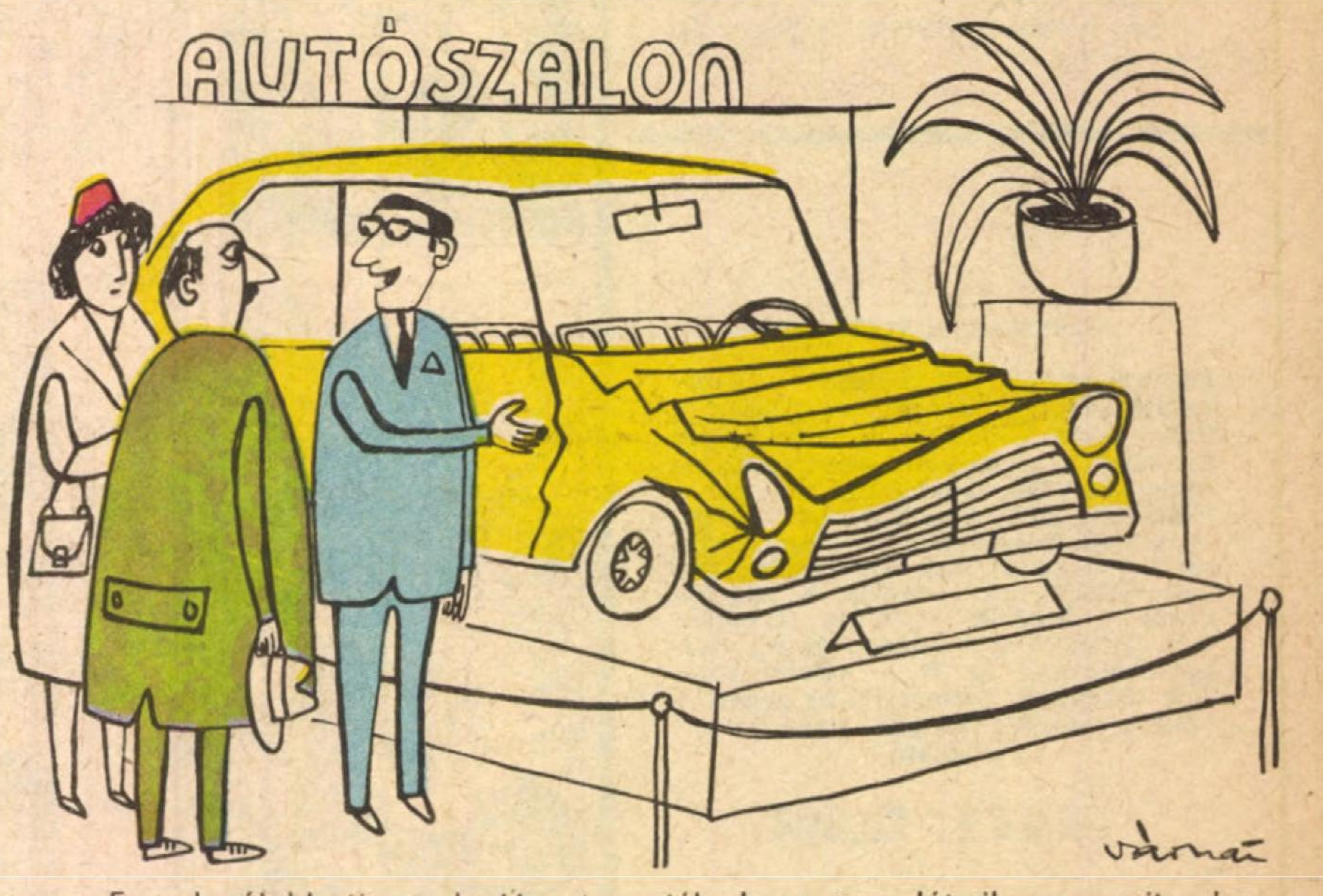
(p. p.)

SZERELEM

– Tudod, öregem, ő más, mint a többi nő...

IGÉNYESEKNEK

– Ez a legújabb tipusunk. Ugy tervezték, hogy nem látszik meg rajta, ha karambolozik!